

2008 YILI TOPLU GÖRÜŞME TEKLİFLERİ

15 AĞUSTOS 2008

TÜRK EĞİTİM-SEN 2008 YILI TOPLU GÖRÜŞME TEKLİFLERİ

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendika Kanunu gereği **toplu görüşmelerin bu yıl yedincisi yapılacaktır. 2008 Yılı toplu görüşmelerine “Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu”nda temsil yetkisine sahip ve ülkemizin en büyük memur sendikası TÜRK EĞİTİM-SEN katılacaktır.**

Sendika olarak, “Toplu Görüşme Toplantıları”nın gündemine eğitim çalışanlarının beklenti ve görüşlerini olduğu gibi yansıtılabilmeyi öncelikli ilkimiz olarak kabul ediyoruz. Eğitim çalışanlarının desteğiyle sahip olduğumuz temsil yetkisini, ideolojik saplantıların ya da ithal senaryoların hayata geçirilmesi için bir fırsat olarak değil, çalışanların yaşam standardının ve ülkemizdeki eğitim kalitesinin yükseltilmesi yolunda bir sorumluluk olarak görüyoruz.

Nitekim, temsil yetkisini aldığımız andan itibaren sistemli bir çalışma içerisine giren Merkez Yönetim Kurulumuz, bu amaçla “Toplu Görüşme Toplantıları”nda görüşülecek konuların tespiti için bir taban araştırması yapılmasını kararlaştırdık. Daha sonra ise Toplu Görüşme tekliflerimizi oluşturduk.

Ekte sunulan rapordaki istek ve öneriler, bizzat eğitim çalışanlarının görüşlerinden oluşmaktadır. Dileriz ki, bu “Toplu Görüşme Toplantısı” sonucunda eğitim çalışanlarının beklentilerini karşılayacak bir mutabakata varılır.

Talep ve önerilerimiz;

1. Kurumlar arası ücret dengesizliğinin giderilmesi (Eşit işe eşit ücret uygulaması)

2. 2007 ve geçmiş yıllardaki kayıplar ve imza altına alınmasına rağmen uygulanmayan konular

3. Mali ve Sosyal Haklar

a) Mali Haklar

b) Sosyal haklar

4. Çalışma şartları

a) Eğitim çalışanlarının genel sorunları

b) Yardımcı hizmetler ve genel idari hizmetleri personelinin sorunları

c) 4/B’li sözleşmeli öğretmenler ile 4/C’li çalışanların sorunları

d) Üniversite çalışanlarının sorunları

e) Yurt-Kur çalışanlarının sorunları

5. Sendikal ve demokratik haklar

olmak üzere beş ana başlık altında toplanmıştır.

Tartışılmaz bir gerçektir ki, mali ve sosyal haklar açısından eğitim çalışanlarının mevcut durumu hiç iç açıcı değildir. Çalışanlar, aldıkları ücretlerle bırakınız mesleki ve kişisel anlamda kendilerini geliştirebilme imkânlarına sahip olmayı, asgari geçim standardını bile yakalayamamışlardır. Bu durum; ekonomik ve sosyal açıdan rahat olmayan eğitim çalışanlarının, verimli bir eğitim ortamına yeterince katkıda bulunmalarını da engellemektedir. Dolayısıyla çalışanların insanca yaşayabilecekleri ve bilgi çağının gerektirdiği donanımlara sahip olabilecekleri bir ekonomik düzeye kavuşturulmaları gerekmektedir.

Üye olmak için büyük gayret gösterdiğimiz ve standartlarımızı uydurmaya çalıştığımız AB ülkeleri ile ülkemizdeki eğitim çalışanlarının ekonomik şartlarını karşılaştırdığımızda ortaya çıkan tablo şu şekildedir.

Üniversitelerimizde görev yapan 1/4’ündeki bir profesör; aile ve çocuk yardımı hariç aylık ortalama 1.694 avro alırken, AB ülkelerinde bu ücret 10.000-20.000 avro arasında değişmektedir.

7/1'deki bir araştırma görevlisi ortalama 669 avro ücretle çalışırken, AB ülkelerindeki emsalleri 4.000-7.000 avro ücret almaktadır. 14/2'deki bir memur, aylık 468 avro ile geçinmeye çalışırken AB ülkelerindeki memurlar ise 2.000-3.000 avro ücret almaktadır. 13/3'deki bir hizmetli aylık 459 avro ile yoksulluk sınırının altında yaşamaya çalışırken, AB ülkelerindeki emsalleri aylık 1.800-3.000 avro ücrete sahiptir. Göreve yeni başlayan öğretmenlerimiz yıllık ortalama 6.900 avro ücretle çalışırken; göreve yeni başlayan öğretmenler Avrupa ülkelerinden İngiltere'de 28.769 avro, Almanya'da 37.718 avro, Yunanistan'da 23.700 avro, Lüksemburg'a 46.306 avro yıllık ücret almaktadırlar.

Ayrıca çalışanların ücretleri zaman geçtikçe erimektedir. Enflasyon ve fiyat artışları karşısında çalışanların alım güçleri her geçen yıl biraz daha zayıflamaktadır. 2008 yılının ilk beş aylık döneminde enflasyondaki yüksek artış nedeniyle, açlık sınırının altında maaş alan memur sayısı 693 binden 1 milyon 37 bine çıkmıştır.

2008 yılında yaşanan gelişmelere bağlı olarak, enflasyonda görülen artış, memurları zor durumda bırakmıştır. Özellikle enerji ve gıda fiyatlarındaki yüksek enflasyon karşısında memur maaşları sürekli gerilemiştir. Zorunlu tüketim harcamalarındaki artışın memur maaş artışlarını geçmesi ile yılın ilk beş aylık döneminde 344 bin memur daha açlık sınırının altına düşmüştür.

Türkiye Kamu-Sen Ar-Ge Merkezi'nin yaptığı araştırmaya göre; 2007 yılının Aralık ayında 895 YTL olan açlık sınırının altında maaş alan 693 bin memur bulunmaktaydı. 2008 yılının ilk beş ayında açlık sınırı % 9,2 artarak 977 YTL'ye ulaştı. Ancak bu dönemde memur maaşlarına % 2,1 ile % 4 arasında artış yapıldı. Açlık sınırında görülen % 9,2'lik artış, memur maaşlarının % 5 ile % 7 arasında erimesine neden oldu. Bu da 344 bin memuru daha açlık sınırının altına itti.

2007 yılının Aralık ayında memurların % 28,4'ü açlık sınırının altında maaş alırken, bu oran 2008 yılının Mayıs ayında % 42,5'e çıktı. Araştırma sonucunda 1 milyon 37 bin 343 memurun açlık sınırının altında maaş aldığı tespit edildi. Daha önce açlık ile yoksulluk sınırı arasında maaş alan 1 milyon 610 bin 934 memur sayısı ise bu dönemde açlık sınırının altına düşenler nedeniyle 1 milyon 386 bin 380'e geriledi.

Araştırmaya göre, refah ücreti seviyesinde maaş alan memur sayısı yalnızca 17 bin 86'da kaldı. Refah ücreti seviyesinde maaş alan memurların oranı % 0,72 olarak tespit edildi. Çıplak ücretler bakımından, en düşük ücretli memur ile en yüksek ücretli arasında 6,5 kat fark vardır. Fark tazminatlar da hesaba katılınca 20 katına çıkıyor. Oysa aynı oran Finlandiya'da 2,5, Fransa'da 2,3, Hollanda'da 2,2, İsveç'te ise 1,9'dur.

Sendikamız; eğitim çalışanlarının sosyo-ekonomik durumunu gözler önüne sermek amacıyla bir anket çalışması gerçekleştirmiştir. Türkiye genelinde 2 bin 546 eğitim çalışanının katıldığı anketten çıkan sonuçlar Türkiye gerçeklerine ışık tutmuştur.

Ankete katılan çalışanların % 80,7'si Milli Eğitim Bakanlığı'nda, % 15'i üniversitelerde, % 4,3'ü de Yurt-Kur'da görev yapmaktadır. Yine, ankete katılanların % 39,8'i memur, % 11,6'sı hizmetli, % 10,4'ü veri hazırlayıcı, % 6,2'si şef, % 4,4'ü teknisyen, % 1,3'ü şoför olarak çalışırken, % 24,6'sı da diğer cevabını vermiştir. Ankete katılanların % 10,1'inin 1-5 yıl, % 27,9'unun 5-10 yıl, % 22,6'sının 10-15 yıl, % 17,1'inin 15-20 yıl, % 22,1'inin ise 20 yılın üzerinde hizmeti bulunmaktadır. Eğitim çalışanlarının ücret profilini de çıkardık. Buna göre ankete katılanların % 12'si 601-800 YTL, % 44,6'sı 801-1.000 YTL, % 40'ı 1.001-1.500 YTL, % 2,5'i ise 1.501 YTL ve üzerinde ücret almaktadır.

ANKET SONUÇLARINA GÖRE:

*** EĞİTİM ÇALIŞANLARININ % 74'Ü ÇALIŞMA ŞARTLARINDAN MEMNUN OLMADIĞINI BELİRTMİŞTİR.**

*** EĞİTİM ÇALIŞANLARININ % 83,6'SI GEÇİMİNİ SAĞLAYAMIYOR, % 32,4'Ü EK İŞ YAPIYOR.**

*** EĞİTİM ÇALIŞANLARININ % 90,8'İNİN KREDİ KARTI BORCU YA DA TAKSİTİ VAR.**

*** EĞİTİM ÇALIŞANLARININ % 69,4'Ü ÇOCUĞUNU DERSHANEYE GÖNDEREMİYOR.**

*** EĞİTİM ÇALIŞANLARININ % 74,7'Sİ HER GÜN GAZETE OKUMUYOR.**

*** EĞİTİM ÇALIŞANLARININ BÜYÜK ÇOĞUNLUĞU ÜCRETLERİN YETERSİZLİĞİNDEN ŞİKÂYETÇİDİR.**

*** EĞİTİM ÇALIŞANLARININ % 53,1'İ TATİLİNİ EVİNDE GEÇİRİYOR, % 18,4'Ü DE TATİLDE ÇALIŞIYOR.**

*** EĞİTİM ÇALIŞANLARININ % 36,2'Sİ ÇOCUĞUNUN DOKTOR OLMASINI İSTİYOR.**

Yapılan araştırma memurun mutfağında yangın çıktığını göstermektedir. Kamuda devletin asli ve sürekli görevlerini yerine getiren personelin, neredeyse yarısı açlık sınırının altına düşmüştür. Gıda fiyatları başta olmak üzere, zorunlu harcama kalemlerinde görülen artışlar, memurlarımızı açlığa mahkûm etmiştir. Hükümet, bir an önce memurun mutfağında çıkan yangını söndürmelidir.

Kurumlar arası ücret dengesizliğinin giderilmesi tüm çalışanların ve hatta bugüne kadar iş başına gelen tüm iktidarların ortak arzusu olmuştur. Ancak bu zamana kadar bu konuda ciddi ve neticeye yönelik bir mesafe kat edilememiştir. Bunun yanı sıra aynı kurumda görev yapan çalışanlar arasında da bir takım ayrıcalıklar yapılmaktadır. Örneğin, MEB'nda her öğretim yılı başında yalnız öğretmenlere "Eğitim Öğretime hazırlık ödeneği" verilmektedir. Eğitim çalışanlarının bir bütün olduğu, eğitimin; idarecisiyle öğretmeniyle, memuruyla, hizmetlisiyle ortak yürütülen bir kamu hizmeti olduğu unutulmamalıdır. Bundan dolayı söz konusu ödenek, tüm eğitim çalışanlarına (Üniversiteler ve YURT-KUR dâhil olmak üzere) ve brüt bir maaş tutarında verilmelidir. Yine aynı şekilde, üniversite ödeneğinin de her düzeydeki akademik ve idari personel olmak üzere tüm üniversite çalışanlarına ödenmesi sağlanmalıdır.

Ücret adaletsizliği aylık ücretlerin yanı sıra diğer birçok kalemlerde de görülmektedir. Özellikle Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okul ve kuruluşlarda görev yapan memur ve hizmetli çalışanların görev tanımları ve çalışma saatlerindeki belirsizliklerden dolayı fazla mesai ücretleri ödenmemektedir. Ayrıca ek ders ücretleri konusunda yapılan son değişikliklerle de kazanılmış bir takım haklar elden alınmış ve haksız uygulamalar hayata geçirilmiştir.

Şüphesiz ki; eğitim, bir ülkenin topyekûn kalkınmasının itici gücü ve ön şartıdır. Dolayısıyla eğitime, yani insana yapılan yatırım geleceğe yatırım demektir. Eğitim politikaları, bir devlet politikası olarak ciddiyetle, planlı ve sağlıklı öngörülerle hazırlanmalıdır. Ancak, yıllardır üzülmeye şahit oluyoruz ki; ülkemizde her hükümet, hatta her bakan değişikliğinde Milli Eğitim Sistemimiz yaz-boz tahtasına çevriliyor. Eğitim sistemimiz ve Bakanlık politikalarımızın "Reform" icat etme arenasına dönüştürülüyor.

Eğitimin amacı; demokratik, hukuk devletinin ihtiyacı olan, görev ve sorumluluklarının bilincinde, özgür ve özgüven sahibi, bilgi çağı insanlarını yetiştirmektir. Eğitimi çağa uygun hale getirmek ve geleceğimizi güvence altına almak için; hayatta ve ekonomiyle bütünleşmiş, Dünya standartlarında kaliteyi yakalamış ve hayat boyu devam eden eğitim hedef alınmalıdır. Bunun için eğitimin sonunda herkesin meslek sahibi olması sağlanmalıdır.

Eğitimde fırsat eşitliğinin sağlanması öncelikli hedef olmalıdır. Eğitim sisteminin her kademesinde her yurttaşın ve her öğrencinin ilgi, istek ve yetenekleri doğrultusunda eğitim hizmetlerinden, sosyal adalet ilkesine uygun olarak fırsat ve imkân eşitliği içinde, hür düşünceli, demokratik davranışlı, araştırmacı, yapıcı, üretken ve vatansever öğrencilerin yetişmesi sağlanmalıdır.

Eğitim sistemi, eğitim-insan g¼c¼-istihdam ilişkisini dikkate alan bir sistem b¼t¼nl¼đ¼ içerisinde yeniden yapılandırılmalıdır. İstihdam ihtiyacı ile ¼niversitelerde eğitime alınacak ¼đrenci sayısı arasında denge kurulmalıdır.

Genç ve dinamik n¼fusumuzun bir avantaj fakt¼r¼ne d¼n¼řmesi, çocuklarımızın ve her yaştaki vatandaşlarımızın okul ¼ncesi, okul sırası ve okul sonrasında s¼rekli eğitilmesiyle sağlanabilir. Eğitimdeki temel amacımız, d¼ř¼nen, sorgulayan, girişimci, yenilikçi, d¼nyaya açık, bilgiye-teknolojiye ve sanata ilgi duyan vatan sevgisiyle dolu bireyler yetiştirmektir. M¼fredat programları, g¼n¼n gelişen ve değişen şartlarına uygun olarak s¼rekli olarak yenilenmelidir.

Eğitim ve ¼đretimde insanların sadece bilgi ve becerilerle donatılması yeterli değildir. İnsanlara bazı y¼ksek değerlerin de kazandırılması gerekir. Bu nedenle sendika olarak, eğitim ve ¼đretimin terbiye boyutunu da ¼nemsemekteyiz.

¼đretmen ve derslik başına d¼ř¼n ¼đrenci sayısı, ¼đretimin her kademesinde azaltılmalı, ¼đretmensiz sınıf bırakılmamalıdır.

T¼rkenin eğitim ve ¼đretimin her kademesinde iyi ¼đretilmesi, doğru ve etkili kullanılması, bilim dili olarak gelişmesi için gereken ¼nlemler alınmalıdır.

Bilgi toplumunun temel taşı olan insan g¼c¼ her şeyin ¼n¼ne çıkarılmalıdır. ¼nk¼ artık ¼lkelerin zenginlikleri para ile ya da doğal kaynaklarının zenginliği ile değil, bilgi ve insan kaynaklarının zenginliği ile ¼l¼lmektedir. İnsan g¼c¼ yetiştirmenin tek yolu da eğitim ve ¼đretimdir.

Zorunlu eğitimde t¼m ağ n¼fusunun okullaştırılacağı, sınıf mevcutlarının standartlara uygun olarak denge sağlanacağı yatırımlara ¼nem verilmelidir.

Yurtdışında bulunan m¼hendislerimize, uzmanlarımıza, girişimcilerimize ve yatırımcılarımıza T¼rkiye’de yaşanabilir ve çalışılabilir bir ortam sunarak, beyin g¼¼ tersine çevrilmelidir.

¼zellikle g¼ alan b¼y¼k şehirler ¼ncelikli olmak ¼zere derslik yapımı s¼rd¼r¼lerek, derslik başına d¼ř¼n ¼đrenci sayısı istenilen standartlarına uygun h¼le getirilmelidir.

Teknik eğitime verilen ¼nemin azalması neticesinde orta ¼đretimde teknik eğitim yok olmakla y¼z y¼ze gelmiştir. ¼niversite sınavında uygulanan haksız katsayı çarpanı sebebiyle meslek lisesi mezunları için ¼niversite okumak hayal olmuştur.

Mesleki eğitim; Avrupa ¼lkelerinde % 65’e, ABD ve Kanada’da % 85’lere ulaşmışken, ¼lkemizde bu oran % 30’un altına doğru d¼řmektedir.

Mesleki ve teknik liselerin orta¼đretim içindeki ağırlığı artırılmalı ve bu liselerden mezun olanların ¼niversiteye giriş sınav sisteminden kaynaklanan adaletsizlik d¼zeltilmelidir.

Orta¼đretim meslek¼ ve teknik eğitim ağırlıklı olarak yeniden yapılandırılmalı, ¼đrencilerin % 65’inin meslek¼ teknik orta¼đretimde, % 35’inin genel orta¼đretim kurumlarında okullaşmaları hedeflenmelidir.

Eğitim planlamasında, kalkınma hedefleriyle eğitilmiş insan g¼c¼ hedefleri arasında uyum sağlanarak ve geleceğin iş alanları ile ihtiyaçları d¼ř¼n¼lerek, ¼đretimin ilk aşamalarından itibaren meslek y¼nlendirmesine gidilmelidir.

Etkin ve kaliteli bir sağlık sistemi, nitelikli bir toplum için vazgeçilmezdir. Devlet, herkesin temel sağlık ihtiyacını yerine getirmek zorundadır. Bu nedenle ilköğretim birinci sınıftan itibaren uygun sayıda ¼đrencisi olan okullarda sağlık personeli istihdam edilmeli, periyodik olarak ¼đrencilerin sağlık kontrolleri yapılmalı ve hastalık daha başlamadan sağlıklı birey yetiştirilmelidir.

Eğitim y¼neticiliđinin temel amacı, Milli Eğitim Bakanlığı’nın temel ilke ve amaçları doğrultusunda eğitim kurumlarını yaşatmak ve etkili bir biçimde işler durumunda tutmak anlayışını gerçekleştirmektir. Bu anlayış ağdaş okul y¼netiminin gereğidir.

Ülkemizde eğitimin istenen nitelikte olmadığı bir gerçektir. Hatta ülkemizde yaşanan birçok sorunun kaynağının temelinde, bunun nitelikli eğitim eksikliği ile açıklandığını da biliyoruz. Eğitim kalitesinin sorunları, aslında eğitim yönetimi sorunlarına bağlı olduğu söylenebilir. Milli Eğitim Bakanlığı iyi yönetiliyorsa, eğitimin kalitesi kendiliğinden istenen seviyeye doğru yükselecektir. Milli Eğitim Bakanlığının iyi yönetilmesi, okulların iyi yönetilmesi demek, sonuçta eğitim çalışanlarının huzur bulması ve sağlıklı nesillerin yetiştirilmesi demek olacaktır.

Okul ve kurumlarda başarının ve toplumda huzurun sağlanması, ancak Milli Eğitim Bakanlığının milli ve bir Devlet politikası anlayışıyla yönetilmesi ile gerçekleşecektir. Bakanlık, okul ve kurum yöneticilerini hükümetlerin memuru anlayışıyla değil, Devletin memuru olarak görmelidir. "Türk Millî Eğitimi"ne, iktidar partilerinin ve/veya bakanların politikaları yerine, "Devlet Politikası" anlayışı hâkim kılınmalıdır. Bakanlık idare edenler, masa başı kararlarla değil, taraflarla ve çalışanların temsilcileriyle görüş alışverişinde bulunarak icraat sergilemelidirler. Bu ilke doğrultusunda hayata geçirilemeyen uygulamalar neticesinde görüyoruz ki, eğitim hayatımızdaki aksaklıklar durmadan devam etmektedir. Örneğin, Milli Eğitim Bakanlığı yeterli alan araştırması yapmadan, çalışanların görüş ve önerilerini dikkate almadan yürürlüğe koyduğu kademeli öğretmenlik uygulaması bu tip çalışmalara en bariz örnektir. Gerçekçi ve ihtiyaca cevap verecek kriterlerden yoksun olarak belirlenen bu sınıflandırma, bırakın öğretmenlerimizi teşvik ve memnun etmeyi, bilakis çalışanlar arasında huzursuzluk çıkaracak, öğretmen-idareci, idareci-veli arasında bir takım rahatsızlıklar oluşturacak bir zemin hazırlamıştır. Söz konusu sınıflandırmada beceri, liyakat, kıdem ve performans esas alınmadığı için uygulamanın amacı hasıl olmayacaktır.

Bunun gibi, yöneticilerin ve öğretmenlerin atama ve nakil yönetmelikleri de birçok arazları içerisinde barındırmaktadır. Nitekim Bakanlığın birçok yönetmeliği ve uygulaması yargıdan dönmektedir. Bu noktada yapılması gereken, bilimsel, gerçekçi kriterlerle ve çalışanların temsilcileriyle istişare edilerek çalışmalar yapmaktır.

Hükümetler; eğitim yöneticilerini, teknolojiyi takip eden, bilimsel tutum ve davranış gösteren, toplam kalite yönetimi karşısında yeni roller üstlenilmesi gerektiğinin bilincinde olan, insan ve vatan sevgisiyle dolu, şeffaf, tarafsız bir yönetim anlayışını gerçekleştiren, yönetici yetiştirmeyi bu anlamda görmeli ve atama yönetmelikleri buna göre düzenlemelidir.

Millî Eğitim Bakanlığı, eğitim yöneticiliği konusunda meseleye objektif yaklaşmalı, ideolojik yaklaşmamalıdır. Böyle olmadığından dolayı okul ve kurumlarımızda görev yapan eğitim çalışanlarının huzuru kaçmıştır. Bu durum toplumun kamplaşmasına yol açmakta, iş barışı bozulmaktadır. Toplumun huzuru ve refahı için, bu anlayıştan süratle uzaklaşmak gerekir.

Sorumlu sendikacılık anlayışımız gereği her konuda görüş ve düşüncelerimizi yetkililerle ve kamuoyuyla paylaşmaya devam edeceğiz. Bu anlamda Sendika olarak, Türkiye genelinde Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı okul ve kurumlarda vekâleten, geçici ve tedviren görevlendirilen idarecilerin sayısal çizelgesi çıkarılmıştır. Rakamlar ne yazık ki Türkiye'nin "vekâlet cenneti" olduğunu ortaya koymaktadır. 74 şube ve 59 il üzerinde yaptığımız araştırmaya göre, vekâleten görevlendirilen 16 bin 488 idareci bulunmaktadır. Bunların 10'u İl Millî Eğitim Müdürü, 47'si İl Millî Eğitim Müdür Yardımcısı, 123'ü İl Millî Eğitim Şube Müdürü, 274'ü İlçe Millî Eğitim Müdürü, 475'i İlçe Millî Eğitim Şube Müdürü, 6 bin 581'i Okul Müdürü ve diğer kurumlarda Müdür, 8 bin 978'i de Okul Müdür Başyardımcısı, Müdür Yardımcısı ve diğer kurumlarda Müdür Yardımcısı olarak görev yapmaktadır.

Millî Eğitim Bakanlığı, asaleten atama yapmak yerine, yöneticileri geçici olarak vekâleten görevlendirmekte ve böylece kadrolaşmanın önünü açmaktadır. Bu da çalışanlar arasında huzuru bozmakta, iş barışına engel olmaktadır. Vekâleten atamaların nedeni son bir yıldır Bakanlığın Yönetici Atama Yönetmeliği olmamasından kaynaklanmaktadır. Sık sık yargı duvarına çarpan Yönetici Atama Yönetmeliği daha yeni yayınlanabilmiştir. Millî Eğitim Bakanlığı; hükümetler üstü, siyaset üstü, şeffaf ve katılımcı bir anlayışla yönetilmelidir. Bu nedenledir ki, asaleten atamalar ivedilikle yapılmalıdır. Aksi takdirde eğitim camiasındaki kargaşa giderek artacaktır."

Ülkemizde eğitimin başlıca sorunlarından bir tanesi de derslik ve personel yetersizliğidir. Bakanlık yetkililerinin resmi açıklamalarına göre ülkemizdeki öğretmen açığı 90 bindir. Bu rakam, tekli öğretim ve öğrenci sayısı açısından ideal sınıflar düşünüldüğünde 180 binleri bulmaktadır. Öte yandan sınıf başına düşen öğrenci sayısı ülkemizde OECD ülkeleri ortalamasının iki katıdır. Ayrıca okullarımızın, gelişen eğitim teknolojisi ve bilimsel gelişmelere paralel ders araç ve gereçleri ile donatılması diğer bir önemli konudur.

Bu eksiklikler giderilmeden Türkiye'yi 21.Yüzyıla taşımak ve çağdaş dünyayla rekabet edebilecek donanımlı bireylere kavuşturabilmek mümkün olamayacaktır. Pek tabii ki, tüm bunların yapılabilmesi için de eğitime ayrılan bütçenin ihtiyaçları karşılayabilecek oranlara yükseltilmesi gerekmektedir. Devlet bütçesinden eğitime ayrılan pay Danimarka'da % 15,4, İzlanda da % 14,7, Kore'de % 17,7, Meksika'da % 24,3, ABD de % 17,1'dir. Dolayısıyla rekabet etmek zorunda olduğumuz gelişmiş ülkelerin ligine çıkmak istiyorsak bunun yolu eğitime gereken önemi vermemizden geçmektedir.

Milli Eğitim Bakanlığının öğretmen açığını gidermek için, sözleşmeli öğretmen almasını kabul edemiyoruz. Atama bekleyen 220 bin öğretmen adayı dururken, sözleşmeli öğretmen alımı konusundaki ısrarcı tutum, hem hukuka hem de insan haklarına taban tabana zıttır. Bakanlık, öğretmen ihtiyacını, sözleşmeli öğretmenlerle değil kadrolu öğretmenler olarak karşılamalıdır. Zira yarınından emin olamayan ve sürekli baskı altında tutulan kadrolularla Türk Milli Eğitimini geleceğe taşımak mümkün değildir. 109 ülke arasında, eğitimde 70.sırada olan ülkemizde; eğitimi kendine güvenen ehil ellere vermek, eğitim çalışanlarının hayat standardını artırmak, özlük haklarına yönelik düzenlemeler yaparak, bunları çağdaş normlara uygun hale getirmek önemli bir yükümlülüktür.

Sözleşmeli personel alımı ile ilgili olarak hazırlanan kanun; sözleşmeli personel uygulamasını geleceğe taşıyarak, diğer çalışanları da bu statünün içerisine çekmek amacını içermektedir. Atanan sözleşmeli öğretmen sayısının neredeyse kadrolu kadar olması bunun en belirgin delilidir. Bu sistem mevcut çalışanlar için çok uzak olmayan bir gelecekte iş güvencesi, atama, tayin, görevde yükselme gibi konularda kazanılmış hakların kaybedileceği endişesini doğurmaktadır.

Sözleşmeli personel alımındaki esas amaç;

- * Daha az ücretle personel çalıştırmak,
- * Çalıştırılan personeli, hiçbir kanuni güvence vermeden istediği yere göndermek,
- * Tayin, atama, görevde yükselme gibi haklardan mahrum etmek,
- * Hak iddia edemeyen, eleştiremeyen, düşünemeyen, sadece amirlerinin talimatlarını uygulamaktan başka çaresi olmayan bir emir kulu ordusu yaratmak,
- * Milli eğitimin özelleştirilmesini sağlamak,
- * Ve yandaş kayırmacılığına prim vermektir.

Çalışanlar açısından hak ihlalleriyle dolu böyle uygulamayı Türk Eğitim-Sen olarak topyekûn reddediyoruz.

Ülkemizde üniversitelerimizin yaşadıkları sorunlar da kamuoyunun malumudur. En başta kısır ve ideolojik tartışmalara malzeme edilen YÖK meselesi gelmektedir. YÖK hâlâ büyük bir muamma olarak kamuoyu gündeminde yer almaktadır. Bir türlü çözümlenemeyen ve yılan hikâyesine dönen YÖK sorunu yerinde saymaktadır. Toplumsal mutabakatı göz ardı eden hükümet, konunun üzerine yeterince eğilmemiş durumdadır.

Oysa, YÖK'ün yeniden yapılandırılması ve meslek lisesi öğrencilerine uygulanan katsayı adaletsizliğinin giderilmesi öncelikli meseledir. Öğrencilerimizin motivasyonunu bozan bu eşitsizlik, kanayan bir yara haline gelmiştir. Ayrımcılık ve dışlayıcılığın bir diğer adı olan katsayı adaletsizliği, zaman kaybetmeden düzeltilmelidir. Siyasi erkin yapılması gereken, oy avcılığına

soyunmadan, konunun tarafları ile masaya oturarak, toplumun bütün kesimlerini kucaklamak suretiyle yeni bir YÖK kanun tasarısını ülke gündemine getirmek olmalıdır.

Çağın gereklerine uygun, ideolojik kaygılardan uzak, üniversite çalışanlarının sorunlarını ortadan kaldıracak ve tamamen bilimsel bir anlayış ve çalışanların da katkısı ile hazırlanacak bir YÖK kanunu ile eksiklikler giderilebilecektir.

Öte yandan üniversite çalışanlarının idari ve ekonomik sorunları çözüme kavuşturulmadan istenen üniversite eğitiminin sağlanamayacağı açıktır. Aldığı ücretle aylık temel ihtiyaçlarını bile karşılayamayan bir akademisyenin kendisini geliştirmesini bekleyemeyiz.

Türk Eğitim-Sen'in yurt genelinde değişik branştaki 460 akademisyen üzerinde yaptığı anket sonuçlarına göre, çalışanların % 82'si ekonomik nedenlerden dolayı alanları ile ilgili yayınları takip edemediğini belirtmektedir. Yine aynı ankette, 850 öğrenciye sorulan "Üniversitede verilen akademik eğitim yeterli mi?" sorusuna, % 71 oranında "Hayır" cevabı verildiği görülmektedir. Fiziki, ekonomik ve teknolojik imkânlardan yoksun bir üniversite ortamında sağlıklı bir eğitim verilemeyeceği ortadadır. Hükümet; politik manevraları bir yana bırakıp üniversite çalışanları ile öğrencilerin -çağın beklentileri doğrultusunda- ihtiyaçlarını tespit etmeli ve gereğini yerine getirmelidir.

Ülkemizde öğrenci başına bütçeden ayrılan payın, gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelere oranla çok düşük olduğu görülmektedir. Konsolide bütçe yatırımlarından YÖK ve üniversitelere ayrılan pay, 1996 yılında yüzde 2.58, 1997 yılında yüzde 3.18, 2003 yılında yüzde 2.27, 2004 yılında yüzde 2.45, 2005 yılında yüzde 3.34, 2006 yılında yüzde 3,35, 2007 yılında ise yüzde 3.21'dir. GSMH'den üniversitelere ayrılan pay ise, 1996 yılında yüzde 0.62, 1997 yılında yüzde 0.69, 2003 yılında yüzde 0.94, 2004 yılında yüzde 0.86, 2005 yılında 1.07, 2006 yıllarında 1.04, 2007 yılında ise 1.05'dir Dolayısıyla standardı yüksek ve gelişmiş ülkelerdeki emsalleriyle yarışabilecek bir üniversite eğitimi için, üniversitelere ayrılan bütçe payının artırılması gerekmektedir.

OECD ülkelerinde ortalama olarak mezuniyet yaşındaki bireylerin yüzde 34,8'i üniversiteleri ve benzer diploma veren diğer kurumları kapsayan A seviyesindeki yükseköğretimi bitirmektedir. Bu rakam Hollanda'da da yüzde 40,2, İzlanda'da da yüzde 50, Finlandiya'da yüzde 47, Danimarka'da yüzde 45, Yeni Zelanda'da yüzde 48,4, İngiltere'de yüzde 38,3 iken, Türkiye'de 10,8'dir.

OECD ülkelerinin birçoğunda istihdam oranları eğitim düzeyi ile birlikte artmaktadır. Eğitimli nüfusunu istihdam etmede en başarılı ülke yüzde 91 ile İsviçre'dir. Yükseköğrenim görmüş olanlarda istihdam oranı İzlanda'da da yüzde 87, Norveç'te yüzde 80, Danimarka'da yüzde 79, Japonya ve Hollanda'da yüzde 75'dir. Türkiye'de ise bu oran yüzde 54'tür. Okullaşma oranları ise Türkiye'de OECD ülkelerine göre düşüktür.

Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolunda faaliyet gösteren sendikaların öncelikli görevi, eğitim çalışanlarının hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmektir. Daha iyi bir eğitim için, eğitim sistemine katkıda bulunmakta doğaları gereğidir. Ayrıca sendikalar, temsil ettikleri kesim ve toplumu ilgilendiren her türlü gelişme karşısında da toplumun çıkarları doğrultusunda, toplum adına taraf olmak gibi bir sorumluluk taşırlar. Öte yandan sendikalarımız hizmet kolları ile ilgili konularda tespit ve alternatif proje üreterek kamuoyuna ve yöneticilere yol göstermeye çalışmaktadır. Ancak, başta Milli Eğitim Bakanlığı, YÖK ve üniversite yönetimleri olmak üzere kurum yöneticilerinin; daha iyi bir eğitime kavuşmak, iş barışı içerisinde huzurlu bir çalışma ortamı oluşturabilmek ve çalışanlardan azami düzeyde verim alabilmek için sendikalarla işbirliğini ilke edinmeleri gerekmektedir.

Diliyoruz ki, bu Toplu Görüşme süreci özlenen bu seviyenin yakalanması için bir fırsat ve yönetenler, çalışanlar ve onların temsilcilerinin işbirliği için bir başlangıç oluşturur.

Saygılarımızla.

1- KURUMLARARASI ÜCRET DENGESİZLİĞİNİN GİDERİLMESİ (EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET UYGULAMASI)

“Eşit işe eşit ücret” verilmesi yıllardır tartışılmış, ama bugüne kadar bir türlü hayata geçirilmemiştir. Her yıl 15 Ağustos’ta yapılan toplu görüşmelerin önemli gündem maddesi hep “Eşit işe eşit ücret” konusu olmuştur.

Türkiye Kamu-Sen ve Sendikamızın, her toplu görüşmede gündeme taşıdığı bu önemli konu, 2007 Toplu Görüşmelerinde de gündemi yoğun şekilde meşgul etmiştir. Yapılan müzakereler sonucunda, dönemin Toplu Görüşme Kurulu Başkanı, Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Mehmet Ali Şahin de “eşit işe eşit ücret” verilmemesinin kamuda ciddi haksızlıklar oluşturduğunu kabul etmiş ve Türkiye Kamu-Sen’in ve Sendikamızın bu talebinin çok haklı bir talep olduğunu ifade etmiştir. Görüşmeler sürecinde eşit işe eşit ücret probleminin çözümü için 360 YTL’lik bir farkın oluştuğu, bu farkın 3 taksit halinde ödenmesi için Temmuz 2008 ayına kadar kanuni düzenleme yapılacağı bizzat Sayın Mehmet Ali ŞAHİN tarafından açıklanmıştır.

Gelinen noktada eşit işe eşit ücret prensibinin hayata geçirilmesi iddiası ile ilgili kanun TBMM’de kabul edilmiştir. Hükümetin eşit işe eşit ücret problemini kabul ederek, düzeltilmesi için kanun çıkarması önemli bir gelişmedir. Bu süreçte Türkiye Kamu-Sen Yönetim Kurulu Üyeleri, Başbakan Recep Tayyip ERDOĞAN, Devlet Bakanı Murat BAŞESGİOĞLU, Devlet Bakanı Nazım EKREN ve Devlet Bakanı Mehmet ŞİMŞEK’le görüşmeler yaparak, memurlar adına taleplerini iletmişlerdir.

Türk Eğitim-Sen olarak, kamu çalışanlarını umutlandıran bu gelişmenin ölü doğmamasını istiyoruz. Ancak, zikredilen rakamların eşit işe eşit ücret alınması sonucunu doğurmayacağı açıktır. 25-100 YTL iyileştirme yapılması bu hedefe ulaşmayı imkânsız hale getirecektir. Endişemiz, eşit işe eşit ücret hedefine ulaşmaktan çok memurlar arasındaki ücret makasının bu uygulama ile daha da açılacağıdır. Üst düzey memurlara 631 sayılı KHK ile yapılan artışlar zaten makasın daha da açılmasına sebep olmuştur. Bu uygulamada da, üst düzey memura yapılacak iyileştirme ile makasın çok daha fazla açılacağı endişeleri yaşanmaktadır.

Eşit işe eşit ücret hedefine ulaşmak için, öncelikle sendikaların görüşlerine başvurulmalı, yapılacak tespitler ve bu konuda oluşan problemlerin tespitinden sonra kimlere ne kadar iyileştirme yapılacağı kararlaştırılmalıdır. Memurlar arasında imtiyazlı gruplar oluşturmamaya dikkat edilmelidir. Yapılacak iyileştirmede açıklık sınırı altında yaşayan kamu görevlilerinin durumu öncelikle göz önüne alınmalıdır.

Türk Eğitim-Sen olarak diyoruz ki: Eşit işe eşit ücret kanununun ölü doğmaması için, iyileştirme oranlarının nasıl olacağı, sadece Maliye Bakanlığı bürokratlarının insiyatifine bırakılmamalı, yetkili sendikalarla oluşturulacak komisyon marifetiyle oranlar belirlenmelidir.

- Anayasamızın 55.maddesi gereğince benzer ve eşit şartlarda çalışanların eşit ücret almaları öngörülmesine rağmen kamuda uygulanan çarpık ücret politikaları nedeniyle çok sayıda farklı ücret uygulaması bulunmaktadır. Bu durumun düzeltilmesi ve gerek kurum içinde gerekse kurumlar arasında ortaya çıkan ücret dengesizliklerinin giderilmesi gerekmektedir.

- Adil bir ücretlendirme sisteminin kurulup sürdürülebilmesinde, aynı işi yapan ve aynı düzeydeki çalışanların eşit ücretlendirilmeleri büyük önem taşımaktadır. Ücretlendirmenin adil kriterlere dayanması çalışma ortamında huzurun tesisi, üretim ve verimlilik artışlarının sağlanması unsurlarını beraberinde getirecektir. Çalışanlar aldıkları ücret hakkında fikir sahibi olurken kendi yaptıkları işe benzer işler yapan kimselerin aldıkları ücretlerle karşılaştırmalar yaparlar.

Çalışanların; ücret konusunda, kendilerine adaletli davranıldığına inanmaları, hem kendileri hem de devlet açısından büyük önem arz etmektedir.

- Adaletli ücretlendirme amaçlarına ulaşılması, bu konunun bir takım rasyonel ve objektif kriterlere dayandırılarak değerlendirilmesi sayesinde mümkün olacaktır.

- Hükümetin tüm açıklamalarında "eşit işe eşit ücret" ilkesinin gerçekleşeceği söylenmesine rağmen, uygulamada tam tersinin yapıldığı, toplu görüşme sonrası anlaşma olsun veya olmasın kamu çalışanlarına verilen artışların dışında bazı kamu çalışanlarına ek ücret veya tazminat verilerek denge tamamen bozulmaktadır. Bu tür uygulamalara son verilmelidir.

2- 2007 VE GEÇMİŞ YILLARDAKİ KAYIPLAR VE İMZA ALTINA ALINMASINA RAĞMEN UYGULANMAYAN KONULAR

- Geçmiş dönemlerde yapılan toplu görüşmelerde taraflarca kabul edilen ancak bugüne kadar uygulanmayan konular öncelikle uygulamaya konulmalıdır

- Hedeflenen enflasyon yerine, gerçekleşen enflasyon ve refah payı esas alınarak ödemeler yapılmalıdır.

3- MALİ VE SOSYAL HAKLAR

a) Mali Haklar

- En düşük dereceli devlet memuru maaşı açlık sınırının üstüne çekilmelidir.

- Gelir vergisi dilimleri yükseltilmeli, vergi oranları düşürülmelidir.

- 657 sayılı Kanun'un 152 inci maddesine göre hizmet sınıflarına verilen özel hizmet tazminatları yeniden düzenlenmeli ve hiyerarşik denge sağlanmalıdır.

- Çeşitli iş kollarında verilen fiili hizmet zammı, başta teknik öğretmenler ve teknisyenler olmak üzere tüm eğitim çalışanlarına verilmelidir.

- Her yıl eğitim-öğretim yılı başında ödenen "Eğitim-Öğretime Hazırlık Ödeneği"; brüt bir maaş tutarında ve hizmet sınıfı ayrımı yapılmadan tüm eğitim çalışanlarına ödenmeli ve çalışanların Eylül ayında görevde bulunma şartının kaldırılması doğrultusunda gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

- Eğitim öğretime hazırlık ödeneği altında eğitim çalışanlarına bir dizüstü bilgisayar ücretsiz verilmelidir. Bu sayede sınıflarda bilgisayarlı etkin görsel eğitime geçilebilecektir. Günlük plan vs gibi evraklardan kurtulacak öğretmen bütün iş ve işlemlerini bilgisayar üzerinden yapmış olacaktır.

- Milli Eğitim Bakanlığı merkez ve taşra kuruluşları ile üniversite ve Yurt-Kur'da çalışan tüm memur ve hizmetlilere, Bağ-Kur'da olduğu gibi yılda en az iki ikramiye, Bağ-Kur ve Maliye Bakanlığı'nda olduğu gibi fazla çalışma ücreti verilmelidir.

- 657 sayılı Kanun'un 64.maddesi yeniden düzenlenmeli ve kalkınmada öncelikli illerde çalışan personelin tamamına 2 yılda 1 kademe ilerlemesi verilmelidir.

- Kadro ihtiyacı duyulan okul ve kurumlara yeteri kadar kadro verilmeli ve personel ihtiyacı giderilmelidir. Dışarıdan hizmet satın alma yoluyla oluşturulan taşeronlaşmanın önüne geçilmeli ve 657 sayılı Kanun'un 4/b ve 4/c maddeleri kapsamında çalışan personel kadroya geçirilmelidir.

- Yardımcı hizmetler sınıfında çalışanlar bir defaya mahsus sınavsız olarak genel idare hizmetleri sınıfına geçirilmelidir.

- Tatilin doğal bir hak olduğu gerçeğinden hareketle her çalışana bir maaş tutarında tatil ödeneği verilmelidir.

- 24 Kasım Öğretmenler Günü'nde her türlü ödemeler dikkate alınarak bütün eğitim çalışanlarına bir maaş tutarında ikramiye verilmelidir.

- Dini bayramlarımızın daha coşkulu ve huzur içinde geçirilmesi için tüm çalışanlara birer maaş tutarında ikramiye verilmelidir.

- Banka promosyonunun tamamının çalışanlara ödenmesi için yasal düzenleme yapılmalıdır.
- Performans ödeneğinden bütün çalışan personelin yararlandırılması (ilgili fakülte veya yüksekokul vb.) sağlanmalıdır. Çünkü hizmetlerin yapılmasında, artırılan performansın her aşamasında çalışanların katkısı inkâr edilemez bir gerçektir.
- Usta öğreticilerin iş güvenceleri sağlanmalı ve özlük hakları iyileştirilmelidir.
- Milli Eğitim Bakanlığı'nda çalışan Bağımlı Daire Başkanları ile Şube Müdürleri arasındaki maaş farkı azaltılmalıdır.
- Eğitim-Öğretim Kurumlarında çalışan sağlık personelinin mali durumları iyileştirilmelidir.
- Şeflerin göreve gelmediği günlerde (raporlu veya izinli olduğu) günlük ek çalışma saati düşülmektedir. Bu durum diğer kurumlarda çalışan ve ek ödeme alan hiçbir personele uygulanmadığı gibi haksızlığa da sebep olmakta, izinli veya hasta olduğu günlerde ek çalışma karşılığını alamamakta ve bu sebeple de cezalandırılmaktadırlar. Bu durumda kesinti yapılmamalıdır.
- Yetkili sendika üyelerine işçilerde olduğu gibi yılda iki defa birer asgari ücret kadar "sendika ikramiyesi" ödenmelidir. Üye olmayanların ise yetkili sendikaya dayanışma aidatı ödeyerek bu haktan yararlanmaları sağlanmalıdır.
- Sözleşmeli personelden alınan pul parası kesintisine son verilmelidir.
- İl ve İlçe Milli Eğitim Müdürlüklerinde özlük hakları tahakkuk servisi çalışanlarına ve mutemetlik görevi yapanlara saymanlık kadroları verilmelidir.
- Daktilograf veya memur iken şef olanlarla, VHKİ iken şef olanlar arasındaki yan ödeme farkı kaldırılmalıdır.
- Tüm kamu hizmet araçları KASKO kapsamına alınmalıdır.
- Ek ders, seyyar görev tazminatları yükseltilmeli ve nöbet tuttuğu halde ücreti alamayan personele de nöbet ücreti verilmelidir. Gece nöbeti tutanlara izin verme yerine diğer kurumlarda olduğu gibi fazla mesai ücreti ödenmelidir. Tatil günlerinde ve bayram günlerinde yaptırılan zorunlu çalışma karşılığında fazla mesai ücreti bir kat fazla ödenmelidir.
- Memur maaşını oluşturan bütün kalemler ile ek ödemeler, döner sermaye ve diğer ödemeler emekli keseneğine dâhil edilmelidir.
- Harcırahlar, amacına uygun olarak görevli personelin günlük ihtiyaçlarını karşılayacak seviyeye çıkarılmalı ve tüm yer değişikliğinde -ilk atama dâhil- yolluk ödemesi yapılmalıdır.
- İlçe ve Köylerde görev yapan ve zaman zaman sınav evrakı alma, toplantıya katılma ve benzeri sebeplerle il ve ilçeye çağrılan yönetici, öğretmen, memur ve diğer çalışanlara yolluk ödenmelidir.
- Yatılı İlköğretim Bölge Okullarında görev yapan yönetici ve şoförlere, gece ve gündüz rahatsızlanan öğrencilerin hastalanmaları halinde hastane ve sağlık ocaklarına götürdüklerinde veya görev mahalleri dışına çıktıklarında yolluk ücreti tahakkuk ettirilmelidir.
- Memurlara yapılacak toplam ücret artışları oranında EMEKLİLERE de zam yapılmalıdır.
- Ek gösterge uygulaması 8.dereceden başlamalı, 1.derecenin ek gösterge rakamı 2.200 ve aşağısında olan hizmet sınıflarının 1.derece ek gösterge rakamının 3.000'e yükseltilecek hiyerarşik düzene göre yeniden belirlenmeli, yardımcı hizmetler sınıfında bulunan personelin de ek göstergeden faydalanması sağlanmalı, aynı eğitim düzeyinde olup aynı işi yapan kamu görevlileri arasındaki ek gösterge farklılığı giderilmelidir.
- Eğitim-Öğretim Hizmetleri Sınıfında görev yapan personele ödenen eğitim-öğretim tazminatı yükseltilmelidir.
- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 152.maddesi (B) fıkrasındaki Kariyer Hizmetleri Tazminatı oranları yükseltilecek uzman ve başöğretmenlik unvanına yakışır bir ücret ödenmelidir.

Ayrıca, öğretmenlik kariyer basamakları sınavı kaldırılıp, hizmet yıllarına göre uzman, başöğretmen unvanı verilmelidir.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 178.maddesinde değişiklik yapılarak, Milli Eğitim Bakanlığı çalışanlarından şoför, memur, hizmetli, teknisyen, VHKI, gece bekçisi ve aşçılara ayda 90 saat fazla çalışma ücreti ödenmelidir.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 202.maddesi gereğince çalışmayan eşe ödenen gösterge rakamları yükseltilmelidir.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 202.maddesine göre ödenen çocuk yardımı; çocukların ihtiyacını ve en az bir aylık okul masraflarının karşılanacağı miktara çekilmelidir.

- Emekli maaş ve ikramiyeleri insanca yaşanabilecek standartlara kavuşturulmalıdır.

- İlköğretim müfettişlerine 500 puan makam tazminatı ödenmeli, ayrıca 1.dereceden aylık alan ilköğretim müfettişlerinin ek göstergesi 3.600'e yükseltilmelidir.

- Öğretmenlerin köy ve kasabalarda görev yapmalarını teşvik etmek amacıyla buralarda çalıştıkları dönemler için farklı tazminat ödenmelidir.

- Maaşla ödüllendirme ve diğer ödüllendirmelerde çıplak maaş tutarı yerine ele geçen maaş miktarı ödenmelidir. Ödüllendirmelerde kıstaslar getirilerek kayırmacılığa son verilmelidir.

- Eğitim çalışanlarının maaşları AB standartlarına çıkartılmalıdır.

- Eğitim çalışanlarının e-okul kapsamında her geçen gün yapmakta oldukları iş ve işlemler artmaktadır. Bu yüzden eğitim çalışanları için internet ADSL ücretleri özel bir tarifeye bağlanmalıdır.

- Mağduriyetlerin önlenmesi için zorunlu hizmetini tamamlayan ve zorunlu hizmet bölgesinde göreve devam eden öğretmenlere 250 YTL mahrumiyet ödeneği verilmelidir.

- Hafta sonu ve mesai saatleri dışında sınav hazırlığı, kitap dağıtımı ve benzeri nedenlerle görev yapan personele ücret ödenmelidir.

- Eğitimle ilgili buluş yapan, eser ortaya koyan ve üreten eğitim çalışanları, teşvik amacıyla ekonomik olarak desteklenmelidir.

- Okulların veb sitelerini güncelleyen ve bu işle görevlendirilen eğitim çalışanlarına ücret ödenmelidir

- Bakanlık merkez ve taşra teşkilatındaki personele fiilen derse girmeden ödenen ek ders ücretinin yerine geçecek bir tazminat verilmelidir.

- İkili eğitim veren okul ve kurum idarecilerine ve yardımcı hizmetlilere ayrıca ücret verilmelidir.

- Örgün ve yaygın eğitim kurumlarındaki müdürler arasında ek ders ücret adaletsizliği ortadan kaldırılmalıdır.

- Tercih dönemlerinde ya da merkezi sınav haftalarında, okulları açık tutulan yönetici, öğretmen ve diğer personele ücret ödenmelidir.

- Hafta sonu veya mesai saatleri dışında yapılan eğitim çalışmalarında görev yapan idarecilere ödenen 2 saatlik ücret artırılmalıdır.

- Okul yöneticilerine ek ders görev ücreti yerine, görev tazminatı adı altında kendi okulunda en fazla ders ücreti alabilecek öğretmen kadar tazminat verilmelidir. Ayrıca maaş karşılığı girmesi gereken saatler tamamen kaldırılmalıdır.

- Ortaöğretim Kurumlarında görev yapan yöneticilere; "Ortalama Yükseltme ve Sorumluluk Sınavları"nda sınav görevleri karşılığı sınav ücreti verilmelidir.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 176.maddesindeki gösterge yükseltilerek ek ders ücretleri günün şartlarına uygun hale getirilmelidir.

- Ek ders ücretlerinin ödenek beklemezsizin maaş gibi ödenmesi sağlanmalıdır.

- Teknik öğretmenlerin koordinatörlük görevlendirme kriterleri belirlenmeli, muallâk ifadeler yerine genel tespitler yapılmalıdır.

- Meslek Liseleri ve mesleki eğitim merkezlerindeki öğretmen ve idarecilerin ek ders saatleri arasındaki fark kaldırılmalıdır.

- Bilgisayar öğretmenleri ve alan daralması sebebiyle ilköğretim okullarında görevlendirilen tekstil ve benzeri branşlardaki teknik öğretmenler, Meslek Liselerindeki emsalleri gibi özlük haklarından faydalandırılmalıdır.

- Atölyelerde görev yapan teknisyenlere de çalışmalarını karşılığında ek ücret ödenmelidir.

- Bölüm şeflerinin ders dışı hazırlık ve planlama saatleri artırılmalı, bölüm şefliğinde geçen süreler yönetim kademesinde geçmiş kabul edilmelidir.

- Mesleki ve Teknik Eğitim Kurumlarında çalışan atölye ve meslek dersi öğretmenlerine haftada 2 saat Ders Dışı Hazırlık ve Planlama ve Bakım Onarım görevi karşılığında ek ders ücreti verilmelidir.

- Ek Ders Kararının 15.maddesi 3.fikrasında belirtilen “Okul ve kurumun bulunduğu il veya ilçe merkezinde yeterli sayıda işletme bulunmaması halinde ilgili mevzuatına göre meslek eğitimi ve stajlarını kendi okullarında yapan öğrencilerin eğitiminde görevlendirilen yönetici ve öğretmenlerin ek ders görevleri de bu maddenin birinci ve ikinci fıkraları kapsamında belirlenir.” denilmektedir. Yani yazın ve yarıyıl tatillerinde haftada 40 saat ders işleyen bir öğretmene 16 saat ücret ödenmektedir. Bu haksızlığın giderilmesi için, öğrencilerin toplam staj süresi olan 40 saat ücret alacak şekilde düzenlenmelidir.

- 5473 sayılı Kanun’la 439 sayılı Kanun’da değişiklik yapılarak atölye ve meslek dersleri öğretmeni ifadesi kaldırılmış, yerine ders öğretmeni ifadesi yazılmıştır. Kanun eski şekline getirilmeli ve öğretmenlerin branşında derse girmeleri sağlanmalıdır.

- Okul içi eğitici kulüplerde görevlendirilen atölye ve bölüm şeflerine de ek ders ücreti verilmelidir.

- Teknoloji tasarım öğretmeni olarak atanan teknik öğretmenlere de teknik hizmet tazminatı ödenmelidir.

- 3308 sayılı Kanun’un gelirlerinden teknik öğretmenlere ödenen ek ücret artırılmalıdır.

- Mesleki ve teknik eğitim kurumlarında görev yapan idareci ve şeflerin buldukları makamlardaki sorumlulukları dikkate alınarak, makam tazminatları yeniden gözden geçirilip günün şartlarına göre düzenlenmelidir.

- Milli Eğitim Bakanlığı yönetici ve öğretmenlerinin ders ve ek ders saatlerine ilişkin kararın 21.maddesine göre geçici görevlendirmelerde 18 saat ücret ödenmesi öngörülmektedir. Bu uygulama kız ve erkek teknik okul ve kurumlarında görev yapan meslek dersi öğretmenleri açısından büyük bir mağduriyete yol açmıştır. Geçici görevlendirmelerde eskiden olduğu gibi emsali öğretmenler esas alınmalıdır.

- Ticaret Liselerindeki bilgisayar ve muhasebe şeflerine Ders Dışı Hazırlık ve Planlama Ücreti verilmelidir.

- Halk Eğitim Merkezlerinde ve yaygın eğitim kurumlarında uygulanan kulüp çalışmalarına ek ders ücreti verilmelidir.

- Halk Eğitim Merkezi ve ASO Müdürlüklerinde gece geç saatlere kadar ve hafta sonlarında görev yaptırılan memur ve hizmetlilere ek ücret ödenmelidir.

- Halk Eğitim Merkezlerinde görevli teknik öğretmen unvanlı rehber öğretmenler (Kursların işleyişini, evrak takibini ve planlamasına yardımcı olurlar.) hafta içi 08.00-21.00, hafta sonu 09.00-21.00 saatleri arasında görevli olmalarına rağmen normal rehber öğretmen gibi düşünülerek 18 saat ders ücreti almaktadırlar. Normal bir teknik öğretmen 27+10=37 saat ücret alabilirken halk

eğitimde görevli rehber teknik öğretmen 18 saat ücret almaktadır, bu konudaki dengesizliğin giderilmelidir.

- Açık ilköğretim ve açık liselerde görev yapan teknik öğretmenler hafta içi 08.00-17.00 saatleri arasında çalıştığı halde meslek liselerinde görev yapan emsali teknik öğretmenlerin almış olduğu 27 saat yerine 18 saat ücret almaktadır. Bu konudaki dengesizlik giderilmelidir.

- Olimpiyatlara öğrenci hazırlayan öğretmenlere ek ücret ödenmelidir.

- Ders dışı çalışmalarda birden fazla etkinlik yapanların yaptığı bütün çalışmalardan ücret almaları sağlanmalıdır.

- Veli toplantılarında görevli olan öğretmen ve yöneticilere günlük 6 saat ek ders ücreti verilmeli, diğer personele fazla çalışma ücreti ödenmelidir.

- Öğretmenler girdikleri ders saati sayısına göre 5473 sayılı Kanun'la değiştirilen 657 sayılı Kanun'un 176. maddesi gereği tüm öğretmenlere 10/1 oranında verilen Ders Dışı Hazırlık ve Planlama ücretleri okulun, branşın özelliklerine, temin güclüğü kriterlerine göre yeniden düzenlenmeli ve hak kaybına uğrayan öğretmenlere kaybettikleri haklar iade edilmelidir.

- İllerde düzenlenen hizmetiçi eğitim seminerlerine katılan öğretmenlere, kurs süresince ek ders ücreti ödenmeli ve mücavir alan dışından gelenlere ise harcırah ödenmelidir.

- Yüksek Lisans yapan öğretmenlere % 25, doktora yapan öğretmenlere % 40'lık artı olarak verilen ek ders ücreti kayıpları iade edilmelidir.

- Okullarda yapılan etkinliklerde görev alan, başta Türkçe ve Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenleri olmak üzere diğer öğretmenlere, ders yükünün dışındaki bu faaliyetler sebebiyle Ders Dışı Hazırlık ve Planlama adı altında ücret ödenmelidir.

- Branş öğretmenlerine kendi branşı dışında derse girdiklerinde, maaş karşılığı ders saatini doldurup doldurmadığına bakılmaksızın ek ders ücreti ödenmelidir.

- Çalışma şartlarına bağlı olarak nöbetçi öğretmenlere, taşıma merkezli okullardaki öğretmenlere, birleştirilmiş sınıf okutan öğretmenlere, teneffüs yapmayan okul öncesi öğretmenlerine ilave ek ders ücreti ödenmelidir.

- MEB Öğretmen ve Yöneticilerinin Ders ve Ek Ders Saatlerine İlişkin Kararın 12.maddesinin 2.fıkrasında değişiklik yapılarak sınav komisyonu üyeliği ve sınav gözcülüğü görevleri sınırlandırması kaldırılmalıdır.

- Beden eğitimi öğretmenleri için yaptıkları her bayram çalışması için ek ücret ödenmelidir.

- Resim iş ve iş teknik öğretmenlerine açmış oldukları il çapındaki ve okullarındaki sergiler için ilave ücret ödenmelidir.

- Müzik öğretmenlerine hazırlamış oldukları her program için ilave ücret ödenmelidir.

- 30 öğrenciyi aşan sınıfların öğretmenlerine ek ders ücreti arttırılarak ödenmelidir.

- Zorunluluktan dolayı (öğretmen yokluğundan) azami sınırları aşarak fahri girilen derslere ücret ödenmelidir.

- Branş öğretmenlerine verilen rehberlik ek ders ücretleri sınıf öğretmenlerine de verilmelidir.

- Rehberlik ve kulüp çalışmalarından dolayı ödenen ücretler tekrar haftada 3 saat olarak ödenmelidir.

- Bakanlık merkez ve taşra teşkilâtında görevli bulunanlara ek ders ücretleri ile ilgili kararın 10.maddesinin a-b fıkralarında sayılan Milli Eğitim Çalışanlarına ödenen ek ders ücreti haftada 30 saate yükseltilmelidir.

- ÖSS ve SBS sınavlarına girecek öğrencilere sınav öncesi verilen 1 haftalık idari izinlerde, hava şartları tatillerinde, dini bayramlarda öğretmenlerin ek ders ücretleri kesilmemelidir.

- Ortalama yükseltme ve sorumluluk sınavlarında yabancı dil derslerinin sözlü sınav ücretleri ödenmelidir.

- Okullarda OGYE ve TKY çalışmaları yapan öğretmenlere eksersiz ücreti ödenmelidir.

- Ders dışı egzersiz çalışmaları oranları yükseltilmelidir.

- Rehber öğretmenlerin diğer okullardaki görevlendirilmelerinde ek ders ücretleri % 20 artırılarak ödenmelidir.

- Ortaöğretim Kurumları rehber öğretmenlerinin ek ders ücretleri: Milli Eğitim Bakanlığı Yönetici ve öğretmenlerin ders ve ek derslerle ilgili 2006/11350 sayılı bakanlar kurulu kararı ile değiştirilmesinden sonra rehber öğretmenlerin ek ders ücretleri Derslerin başladığı günden derslerin kesildiği güne kadar geçen sürelerde ödenmeye başlanmıştır. İlköğretim ve orta öğretim okullarında görev yapan rehber öğretmenlerin ücret ödemesi ile ilgili tereddütlerin giderilmesi amacı ile personel genel müdürlüğünün 28.06.2007 tarih ve 41388 sayılı yazıları ile meslekle ilgili çalışmalara katılan rehber öğretmenlere 15 saat ücret ödemesinden yararlandırılması ile ilgili açıklamaya göre ilköğretimde görev yapan rehber öğretmenlere ücret ödemesi yapılmaya başlanmıştır. Fakat Orta öğretim okullarında görev yapan rehber öğretmenlerin mesleki çalışma semineri yapmamaları nedeni ile ortalama yükseltme ve sorumluluk sınav dönemlerinde görevde almalarına rağmen ücret ödemesi yapılamamaktadır. Bununla ilgili karışıklığın ortadan kaldırılması için gerekli düzenleme yapılmalıdır.

- Ek ders ve maaş karşılığı dersleri hesaplama yöntemi 2007/19 sayılı MEB genelgesi öncesindeki gibi yapılmalıdır. Bu genelge öncesinde öğretmenlerin gireceği maaş karşılığı dersler ile ek dersleri ayrı ayrı işaretlenmekte ve ek dersler haftanın günlerine eşit olarak dağıtılmaktaydı. Yıllarca hiçbir problem yaşanılmadan uygulanan bu sistem yeniden uygulanmalıdır.

- Ders kesiminden öğretmenlerin tatile girdiği zamana kadar Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Öğretmene ihtiyaç vardır. Öte yandan yönetmeliğe göre Rehber Öğretmenlerin tatile çıkış tarihleri de diğer öğretmenler gibidir. Tüm bunlara istinaden Rehber Öğretmenlere ders kesiminden sonra ücret ödenmemektedir bu haksızlıktır. Ders ücreti kesintisi Rehber ve Psikolojik danışman Öğretmenlere görev yaptığı sürece ödenmelidir.

b) Sosyal Haklar

- Eğitim çalışanlarından alınan %20'lik ilaç katkı payı kaldırılmalıdır.

- Tüm eğitim çalışanlarının otobüs, tren, metro ve benzeri hizmetlerden indirimli olarak yararlanması sağlanmalıdır.

- Milli Eğitim Bakanlığı merkez binasında görev yapan eğitim çalışanlarının çocukları için kreş ve gündüz bakımevleri açılmalıdır.

- Kredi ve Yurtlar Kurumu yurtlarında eğitim çalışanlarının çocuklarına öncelik verilmelidir.

- Eğitim çalışanlarının maaşlarından Devlet Parasız Yatılılık ve Bursluluk Sınavını kazanan çocukları olması halinde çocuk yardımı kesilmemelidir.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 123.maddesine göre verilecek ödül, devlet memurunun eline geçen (ödül aldığı aydaki zam ve tazminatlar dâhil net tutar) üzerinden ödeme yapılması için düzenleme yapılmalıdır.

- Çocuğu yüksek öğrenim gören eğitim çalışanlarına "Eğitim Yardımı" yapılmalıdır.

- Diş, gözlük, ortez, protez ve çeşitli cihaz bedellerinin tamamı kurumca karşılanmalıdır.

- Özürlülerin sağlık cüzdanlarının renkleri değiştirilerek sağlık kuruluşlarında öncelik tanınmalıdır.

- Öğretmen çocuklarına tanınan burs, yatılılık ve benzeri haklar, diğer eğitim çalışanlarının çocuklarına da tanınmalıdır.

- Otelcilik ve Turizm Meslek Liselerindeki uygulama otellerinin tüm imkânlarından eğitim çalışanları indirimli faydalanmalıdır.

- Lojman tahsis edilen ve edilmeyen eğitim çalışanları arasındaki eşitsizlik giderilmeli, lojman tahsis edilmeyenlere 100 m2 lojmanda oturan kamu görevlilerinden alınan kira bedeli kadar kira yardımı yapılmalıdır.

- Eğitim çalışanları için daha fazla dinlenme ve tatil tesisleri yapılmalıdır.

- Üniversiteler ile Milli Eğitim Bakanlığı ve TOKİ arasında yapılacak protokol çerçevesinde, eğitim çalışanlarının yararlanacağı KONUT PROJELERİ hayata geçirilmeli, bu sayede ev sahibi olamayan eğitim çalışanlarının uygun şekilde ev sahibi olmaları sağlanmalıdır.

- Doğum sonrası ücretli izin 6 aya çıkarılmalıdır.

- Sağlık giderleri ödenek aranmaksızın ödenmelidir.

- İnsan sağlığını tehdit eden atölye, kalorifer daireleri gibi bölümlerde çalışan personele, zehirlenmelere karşı ayran, yoğurt vb. gıda yardımı yapılmalıdır.

- Yiyecek Yardımı Yönetmeliği yeniden düzenlenerek, eğitim çalışanlarının da yemeklerden ücretsiz yararlanmaları sağlanmalı, 50 kişiden az personelin çalıştığı işyerlerinde yemek ücreti karşılanmalıdır.

- Giyim yardımları günün şartlarına göre belirlenerek, giyim yardımı nakit olarak tüm çalışanlara ödenmelidir.

- Çalışanlara ulaşım yardımı nakdi ve günün şartlarına uygun yapılmalıdır. Ayrıca Okul sanayi işbirliği çerçevesinde kontrol için görevlendirilen öğretmenlere iş yerlerinin uzaklığı ve dağınıklığı göz önüne alınarak ulaşım gideri verilmelidir.

- Ödenmekte olan sosyal yardım (aile yardımı, çocuk parası, doğum yardımı, ölüm yardımı) gösterge rakamları yükseltilerek ödenmelidir. Çocuk yardımı çocuk sayısı sınırlaması olmadan ödenmelidir.

- Yıllık izinler işgünü esasına göre düzenlenmeli ve günlük idari izinler yıllık izinden düşülmemelidir.

- Yurtdışına görevlendirilen öğretmenlerin yaz tatilleri Türkiye'deki öğretmenler gibi olmalı ve ders kesimi ile ders yılı başlama tarihleri arasında izinli sayılmalıdır. Ayrıca, uçak geliş-gidiş biletleri devlet tarafından karşılanmalı ve ücretleri artırılmalıdır.

- Meslek hastalıkları yardımı; kamu görevlilerinin yapmış oldukları görevle doğrudan veya dolaylı olarak, bedenen veya ruhsal bakımdan sağlıklarını olumsuz etkileyecek hususlar ile bu hususların etkilerinin azaltılması, oluşmuş olan meslek hastalığının Dünya Sağlık Örgütü normları dikkate alınarak tedavisi bakımından, mevcut yasalarda gerekli değişiklikler yapılmalıdır.

- Eğitim çalışanlarının ciddi ve sürekli tedavi gerektiren rahatsızlıkları heyet raporu ile tespit edildiğinde (tansiyon, kalp rahatsızlığı, böbrek yetmezliği gibi) malulen emekli olmaları sağlanmalı veya istekleri doğrultusunda öğretmen, memur, şoför, teknisyen, aşçı, yardımcı hizmetli ve diğer çalışanlara daha az yorucu görev verilmeli ve öğretmenlerde ise maaş karşılığı ders saati azaltılmalıdır.

- Kurumların ürettiği mal ve hizmetlerden eğitim çalışanları da -işçilerde olduğu gibi- ücretsiz ya da belirli bir oranda indirimli olarak yararlanmalıdır. Bu okulların 1.sınıfına başlayan öğrenciler sigortalı sayılarak, sağlık hizmetlerinden faydalandırılmalı ve okullarda iş kazalarına karşı revir ve sağlık elemanı temin edilmelidir.

- Eğitim çalışanları görev yeri dışında kaldıkları zamanlarda sağlık muayenesi olabilmeli, para ödemeksizin ilaç bedeli mahallinde ödenmelidir.

- Kreş ücretleri çocuk ve aile yardımı toplamı kadar olmalı, fazla olan kısmı kurumlarca karşılanmalıdır.

- Devlet memurlarının özel eğitime muhtaç çocuklarının, devletçe karşılanan aylık 8 saatlik ders sayısı 12 saate çıkarılmalı ve devlet tarafından karşılanmaya devam edilmelidir.

- Özürlü personel için gerekli araç ve gereçlerin alımında ve diğer eğitim kurumlarına bağlı tüm birimlerden faydalanmalarında yaşanan zorluklar ortadan kaldırılmalıdır.

- Engelli öğretmen ve personel, kurum lojmanlarından sıra tahsisine gerek kalmaksızın yararlandırılmalıdır.

- İlçelerde öğretmenevi, misafirhane gibi sosyal tesisler açılmalıdır.

- Kamu kuruluşlarında görev yapan engelli personelin güzergâhı uygun olan mevcut kamu servis araçlarından ücretsiz yararlanmaları için düzenleme yapılmalıdır.

- Eğitim çalışanlarına bir defaya mahsus evlenme yardımı verilmelidir.

- Sözleşmeli personel de sosyal yardımlardan faydalanmalıdır.

- Atamalarda şehit ailelerine öncelik verilmelidir.

- Terör olaylarında hayatını kaybeden eğitim çalışanlarının durumları da, şehit ve gazi olan asker ve polislerimiz gibi değerlendirilmelidir.

- Okullarda şiddet olaylarına karşı güvenlik kadrosu tahsis edilmelidir.

4- ÇALIŞMA ŞARTLARI

a) Eğitim Çalışanlarının Genel Sorunları

- İkinci kademe öğretmenleriyle sınıf ve diğer meslek dersi öğretmenlerin maaş karşılığı girmek zorunda oldukları ders saatleri 15 saat olarak eşitlenmelidir.

- Kariyer basamaklarında yükselme sınavındaki soru adaletsizliği giderilmeli, branşlar bazında sınav yapılmalıdır. Anayasa mahkemesinin kararı da dikkate alınarak sınav esasına göre değil kıdeme ve liyakate göre unvan verilmelidir.

- Görevde yükselme sınavları boş kadro olması halinde düzenli olarak yapılmalı, vekaleten görevlendirme yapılmamalı, ayrıca kurumun ihtiyaç duyduğu ve sınıf değişikliği gerektiren eğitim sonucu elde edilen meslekler sınavsız olarak atanmalıdır.

- Bakanlık birimlerinde çalışan iki yıllık meslek yüksek okulu mezunları branş ayırımı gözetilmeksizin görevde yükselme sınavlarına alınmalıdır.

- Atama ve yer değiştirmelerde, her iki eşin branşında norm kadro açığı olma şartı kaldırılmalı ve aile bütünlüğü göz önüne alınmalı, sağlık, öğrenim durumları dikkate alınarak atamalar gerçekleştirilmelidir. Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliği bu doğrultuda yeniden düzenlenmelidir.

- Yüksek Lisans yapma, tayin ve atamalarda süre sınırı olmaksızın özür grubu olarak değerlendirilmelidir.

- Çeşitli fakültelerden mezun olup öğretmen olarak istihdam edilenlerin, istekleri halinde kendi branşlarına veya branşlarına uygun kurumlara geçiş hakkı öncelikli olarak tanınmalıdır.

- Öğretmenevlerinden sadece eğitim çalışanları yararlanmalı ve doğal üyelikleri yeniden verilmelidir.

- Müdür, müdür başyardımcıları ve müdür yardımcılarında il dışı tayin isteyebilme hakkı verilmelidir.

- Emekli olacak öğretmenler, norm kadro tespitinin yapıldığı tarihten önce emekli dilekçelerini vermeliyimler.

- 01/03/1982 tarihinden sonra memuriyete başlayanların kamuda geçen sözleşmelilik, işçilik süreleri ve açıktan vekil olarak görev yapılan süreleri kazanılmış hak aylıklarına sayılmalıdır.

- Okul ve kurumların norm kadro sayıları, okul ve kurumlarla Milli Eğitim Müdürlüklerinin internet sitelerinde ilan edilmelidir.

- Eşi emekli olan eğitim çalışanlarının, eşlerinin yerleştiği yere özür (eş durumu) grubundan atamaları yapılmalıdır.

- İlköğretim Müfettişlerinin sosyal ve özlük hakları iyileştirilmelidir. Tayin isteme yılı itibariyle 21 yılını dolduranların tayinleri isteğe bağlı olarak yapılmalıdır.

- Müfettiş yardımcılığı sınavına girişlerde yaş sınırı kaldırılmalıdır.

- Rehber öğretmenlerin istenilen düzeyde verim sağlayabileceği öğrenci sayısı düşülerek rehber öğretmen ataması yapılmalıdır.

- İlköğretimin birinci kademesine rehber öğretmen kadrosu verilmemektedir. Oysa Rehberlik ve Psikolojik danışma her yaşın ihtiyacıdır. Birinci kademe psikolojik destek, hayata hazırlık, yönlendirme, şekillendirme vs. açısından en önemli dönemdir. İlköğretimin birinci kademesine de rehber öğretmen ataması yapılmalıdır.

- Öğretmenlerin askerlik görevleri zorunlu hizmetten sayılmalıdır.

- Aday öğretmenlerin özür grubu nakillerinde stajyerliğin kalkmış olması şartı aranmamalıdır.

- Sonradan D ve E sınıfı kapsamına alınan İlçelerde zorunlu hizmet bölgesine alınmadan önceki hizmetler zorunlu hizmetten sayıldığı halde puana sayılmamaktadır. Puan hesaplamasında göz önünde bulundurulmalıdır.

- İlköğretim okullarına ayrılan ödenekler, okul adına ve öğrenci sayılarına göre dağıtılmalıdır.

- Eğitim çalışanlarının, eskiden olduğu gibi müze ve diğer tarihi yerlere ücretsiz olarak girebilmeleri sağlanmalıdır.

- İlk ve açıktan atamalar öğretmenlerin iller arası tayinlerinden sonra yapılmalıdır.

- Kayıt ve diğer dönemlerde velilerden para alınmamalı, ihtiyaçlar devlet tarafından karşılanmalıdır.

- Özür grubuna bağlı atamalarda süre sınırı kaldırılmalıdır.

- İlköğretim okullarının tamamında veya birinci kademesinde, öğrencilerin ders dışı faaliyetlere zaman ayırması için günlük ders saati 6 ders saatinden 5 ders saatine indirilmelidir.

- Okul ve kurumların norm kadro sayıları, okul ve kurumlar ile Milli Eğitim Müdürlüklerinin internet sitelerinde ilan edilmeli, branşlara göre norm kadro açığı olan okul ve kurumlar yer değiştirme döneminden en az 15 gün önce tüm öğretmenlere duyurulmalıdır.

- Sınıf mevcutları; atölye, laboratuvar, yabancı dil ile güzel sanatlara dönük çalışmalar nedeniyle oluşturulacak grupların ortalama öğrenci sayıları, gelişmiş ülkeler için geçerli olan ölçütlere uygun olarak belirlenmelidir.

- Yönetici Atama Yönetmeliği Ek-2 yönetici değerlendirme formu mahkemenin iptal gerekçelerinden arındırılarak en kısa zamanda yayınlanmalıdır.

- Müfredat programları milli ve manevi değerler ışığında yetkili sendikanın da katılımıyla yeniden düzenlenmelidir.

- İlgili mevzuatlarında görev tanımları düzenlenmemiş olan kamu görevlilerinin, görev tanımları yapılmalıdır.

- Milli Eğitim Müdürü, Müdür Yardımcısı, Şube Müdürü ve Şef gibi yönetici kadrolarına atama yapılmak üzere Görevde Yükselme Yönetmeliği hazırlanarak, vekaleten ve geçici görevlendirilmelere son verilmelidir.

- Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından yapılan sınavlarda görevlendirmeler kıdeme göre yapılmalıdır.

- Fakültelerin Eğitim Yönetimi ve Planlaması Bölümlerinden mezun olanlar, yönetici atamalarında yüksek puanla değerlendirilmelidir.

- Sözlü sınavların objektif kriterleri olmadığı ve suiistimale yol açtığı için sözlü (veya mülakat) sınavları kaldırılmalıdır.

- Okullarda; spor kulübü, lig heyeti katılım payı, yetiştirme kurslarından ve okul kantinlerinden elde edilen gelirlerin tamamı okula kalmalıdır..

- Okul ve kurumlarda; 506 sayılı Kanun'a göre çalıştırılan personel ile 3308 sayılı Kanun gereğince işletmelerde meslek eğitimine gönderilen öğrenciler için verilmesi gereken işe giriş bildirgelerinin geç verilmesi, ödenek olmaması sebebiyle sigorta primlerinin geç yatırılması sonucu, idarecilere çıkarılan cezaların tüm sonuçlarıyla ortadan kaldırılması ve sigorta primlerinin de maaş gibi ödenek olup olmadığına bakılmaksızın ödenmesi hususunda gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

- Kurumlar arası geçiş yoluyla eğitim öğretim sınıfına atananların eski kurumlarında zorunlu hizmet bölgesi içerisinde geçirdikleri süreler Milli Eğitim Bakanlığınca zorunlu hizmetten sayılmalıdır.

- 16/12/2006 tarih ve 2006/11350 sayılı Ücret Yönetmeliği'nin 16.maddesinin ders görevini yapmış sayılacağı halleri düzenleyen (a) bendi 1.paragrafında "yurt içi görevlendirmelerde görevini yapmış sayılır" ibaresinden dolayı, yurt dışı görevlendirmeleri görevini yapmış sayılacağı haller kapsamı dışında bırakılmıştır. Dolayısıyla AB programları kapsamında yapılmış olan projelerde yurt dışına giden öğretmen ve idarecilerimize ders ücreti ödenmesi için yönetmelikte düzenleme yapılmalıdır.

- Önlisans eğitimini tamamlayan eğitim çalışanlarına bölümleri ile ilgili lisans tamamlama hakkı sağlanmalıdır.

- 5450 Sayılı Kanunla devredilen Sağlık Meslek Lisesi ve diğer okullarda idarecilik yapan personelin idarecilik hakları iade edilmelidir.

- Sağlık Meslek Liseleri mesleki ve teknik eğitim içerisine alınarak ilgili genel müdürlüğe bağlanmalıdır.

- Milli Eğitim Bakanlığına devredilen kurumlardaki personelin hak kayıpları giderilmelidir.

- TUREM Turizm Bakanlığı'na bağlı iken, bu kurumda çalışan eğitici ve öğreticiler kurslarda teorik ve uygulamalı derslere giriyorlardı. MEB'e devredildikten sonra eğitici ve öğreticilerin görev tanımları net bir şekilde belirlenmemiş, teorik ve uygulamalı derslere girebilme hakkı ellerinden alınmıştır. Bu kurum çalışanlarının görev tanımları acilen yapılmalıdır.

- TUREM çalışanlarının il içi ve il dışı tayin istemelerindeki belirsizlik giderilmelidir.

- TUREM çalışanlarına ön lisans, lisans veya pedagojik formasyon tamamlama imkanları sağlanmalıdır.

- TUREM çalışanlarının ek ders, eğitim-öğretim ödeneği, sınav ücreti gibi özlük durumları açıklığa kavuşturulmalıdır.

- Öğretmenlere uygulanan sömestr ve yaz tatili imkânları TUREM çalışanlarına da uygulanmalıdır.

- Halk Eğitim Merkezlerinde öğretmenlerin branşlarında girebilecekleri dersler net olarak belirlenmelidir.

- Halk eğitim kurslarında, kurs yerlerinin masraflarının kursiyerler tarafından karşılanması sıkıntılara sebep olduğundan, bu kursların masrafları ilgili Bakanlıkça karşılanmalıdır.

- Halk Eğitimi Merkezlerinde çalışan sınıf öğretmenleri ve kadrosu sınıf öğretmeni olan müdür yardımcılarının İlksan üyelikleri devam ettirilmeli ve bu durumda olan eğitim çalışanlarının mağduriyetleri giderilmelidir.

- Kadrolu usta öğreticilere ek ders ücreti ödenmeli, izinlerini kullanmaları sağlanmalı, tayin ve atamalarındaki problemleri giderilmelidir.

- Tarım Meslek Liselerinde uygulama gruplarındaki öğrenci sayısı 16 dan 6 'ya düşürülmelidir.

- Tarım Meslek Liselerinde çalışan teknisyenlerin, üretim ve atölye uygulamalarında etkin çalışmalarını sağlamak amacıyla eğitimci olarak çalışmaları sağlanmalıdır.

- Tarım Meslek Liselerinde çalışan ziraat mühendisleri ve veteriner hekimlerin derslere girmeleri sağlanmalıdır.

- Tarım Meslek Liselerinde okutulan meslek derslerinin kitapları müfredatlara göre yeniden yazılmalıdır.

- Tarım Meslek Liseleri tam gün-tam yıl eğitim öğretim yapan okullar kapsamında değerlendirilmelidir.

- Okullarda yeni eğitim modülleri konusunda gerekli hizmet içi faaliyet düzenlenmeli, çağdaş eğitimin gereği olan bilgisayarlı eğitimi gerçekleştirmek için gerekli ders materyaller (VCD, DVD, USB bellek vb) hazırlanıp okullara dağıtılmalıdır.

- İşletmelerdeki meslek eğitimi (koordinatörlük) düzenlemesinde Ek yönetmeliğin 15 maddesindeki gibi işletmenin kuruma uzaklığı, öğrenci ve işletme sayısı gibi kriterler örneklendirilerek kaç saat koordinatörlük verileceği bir çizelge ile netleştirilmelidir..

- Mesleki ve teknik öğretmenlere branşlarında uzmanlık imza yetkisi tanınmalıdır.

- Mesleki ve teknik eğitimde alan bölüm şefliği ve diğer şeflikler yeniden tanımlanmalı, görevin ağırlığı ve sorumluluğu düşünülerek eskiden olduğu gibi şeflikler müdür yardımcılığı görevine eş değer sayılmalı ayrıca ders görevi verilmemelidir.

- Mesleki ve teknik eğitimde atölyelerde mutlaka teknisyen görevlendirilmeli ve yeni teknisyen kadroları açılmalıdır.

- Atölye ve laboratuvar derslerinde grup sayılarının yüksek olması, uygulamalı mesleki eğitimin kalitesini ve verimini düşürmekte, ayrıca iş güvenliği açısından da problemler çıkarmaktadır. Bu nedenle grup sayıları düşürülmelidir.

- Teknik öğretmenlerin hizmet içi eğitimle gelişen teknolojiye uyum sağlamaları sürekli hale getirilmelidir. Mesleki ve Teknik okullarda görev yapan öğretmenler gelişen teknolojiye adapte olabilmeleri için, meslekleri ile ilgili ikinci iş yapmalarına imkân veren yasal düzenleme bir an önce yapılmalıdır.

- Teknik Eğitim Fakültelerinde maliyeti yüksek bir eğitim olarak mezun olan teknik öğretmenlerin, daha önceden sınıf öğretmeni olarak atanmaların branşlarına dönmeleri isteğe bağlı olarak gerçekleştirilmelidir. İhtiyaç fazlası olan veya geçerliliğini kaybeden meslek alanlarının öğretmenleri hizmet içi eğitime alınarak yeni mesleklerinde hizmet verecek yeterliliklere kavuşturulmalıdır.

- Norm kadro uygulamasında öğretmenlerin okulun norm kadroları ile ilişkilendirilmelerinde, kültür dersi öğretmenlerinde 21 saate karşılık 1 öğretmen norm kadrosu ile ilişkilendirilirken, teknik öğretmenlerde 40 saate bir öğretmen verilmektedir. Bu uygulama Anayasanın eşitlik ilkesine aykırıdır. Eşitlik ilkesi zedelenmekte, teknik öğretmenlere büyük haksızlık yapılmaktadır. Bu haksızlık giderilmelidir.

- Meslek Liselerinde meslek kitapları yoktur. Diğer bütün ders kitapları bakanlıkça bastırılmış, öğrencilere ücretsiz verilirken, Meslek modüllerini içeren kitaplara bakanlık çok az ödenek ayırdığı için basımı gerçekleştirilememiştir. Bu eksiklik bir an önce giderilmelidir.

- Mesleki Eğitim Merkezlerinde görev yapan muhasebe grubu öğretmenleri meslek ders öğretmeni olarak değerlendirilmelidir.

- Modül sisteminde meslek dersleri modül özellikleri bilimsel, piyasaya yönelik piyasanın ihtiyaçlarını karşılayan içerikle hazırlanmalı, ders saati sınıfların hangi derslerin hangi sınıflarda okutulacağına ders öğretmenleri komisyonlarınca belirlenmelidir. (Halen meslek dersleri ve

muhasebe derslerine ait uygulamaların Genel Müdürlükçe e-beyanname işinin Maliye Bakanlığı e-bildirge uygunlukları için Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile protokol hazırlanıp, sanal sistem uygulaması yapılıp, piyasadaki gibi uygulama yapılması, her Ticaret Meslek ve Anadolu Ticaret Meslek Lisesine birer şifre verilerek uygulamaların yapılması için; gerekli altyapının tesis edilmesi eğitim-öğretime uygunluğu ve kalifiye insan gücü açısından çok yararlı olacaktır.)

- Anadolu Liselerinde görev yapan tüm alan öğretmenlerinin her türlü Anadolu Liselerine geçiş yapabilmesi sağlanmalıdır,

- Üstün zekâlılar ve engelliler ile ilgili daha fazla okul yapılmalıdır.

- Milli Eğitim Bakanlığı Eğitim Kurumları Yöneticilerinin Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliği'ne "4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nun 18. maddesi gereğince aylıksız izinli olarak sendika merkez ve şube yönetim kurulu üyeliği yapanların, bu görevde geçirmiş oldukları süreleri, dördüncü kademe yöneticiliğinde geçmiş sayılır." hükmü eklenmelidir.

- Bireysel olarak verilen olumlu Danıştay kararları, tüm eğitim çalışanlarını kapsayacak şekilde düzenleme yapılmalıdır.

- Kreş ve gündüz bakımevleri kurumlarda yeterli ve zorunlu hale getirecek yasal düzenleme yapılmalıdır.

b) Yardımcı Hizmetler ve Genel İdare Hizmetleri Personelinin Sorunları

- Her yıl eğitim-öğretim yılı başında ödenen "Eğitim-Öğretime Hazırlık Ödeneği"; brüt bir maaş tutarında ve hizmet sınıfı ayrımı yapılmadan, Yardımcı hizmetli ve Tüm Genel İdare Hizmetleri personelinin tamamına ödenmelidir.

- Genel İdare Hizmetleri Sınıfında olup şef kadrosunda görev yapan personelin kadro derecelerinin 1 ve 2.derece olarak yeniden düzenlenmesi sağlanmalıdır.

- Kamu görevlilerinin, kadroları dışında çalıştırılmamasının önüne geçilmelidir.

- 657 sayılı Devlet Memurları Yasası'nın 36. maddesinin ortak hükümler bölümünde personelin öğrenim durumu itibariyle yükselebileceği derece ve kademe belirlenmiştir. Tüm çalışanların öğrenim durumu itibariyle yükselebilecekleri dereceye kadar yükselmeleri sağlanmalıdır.

- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı, Teknik Hizmetler Sınıfı ve Yardımcı Hizmetler Sınıfında görev yapan personelin tayinleri sisteme bağlanmalı ve tayinler açık kurumlar duyurulduktan sonra puan esasına göre yapılmalıdır.

- Şoförlere risk tazminatı ödenmeli ve ferdi kaza sigortası yaptırılmalıdır.

- Norm kadro uygulaması memur ve hizmetli için de olmalı, norm kadro ihtiyacı kadar personel görevlendirilmelidir.

- Eğitim kurumlarında gece bekçisi bulunmadığından, yaşanan hırsızlık olaylarında idarecilerin suçlanması önlemek için, eğitim kurumları deprem, yangın, hırsızlık ve benzeri olaylara karşı sigorta yaptırılmalıdır.

- Tüm yatılı okullarda bulunması gereken hesap işleri memurluğu kadrolarına atama yapılmalıdır.

- Hizmetlilere işyeri dışında göreve gönderildiklerinde yaptıkları harcamalar ödenmelidir.

- Hizmetlilere gece nöbeti tutturulmamalı, gece bekçiliği kadroya tabi olmalı ve gece bekçilerinin güvenliğinin sağlanması için gerekli donanım sağlanmalıdır.

- Hizmetlilere oda tahsisi yapılmalıdır.

- Hizmetlilere sağlıklı ortamlarda çalışma mecburiyetlerinden dolayı, diğer kurumlardaki personele verilen fiili hizmet zammı verilmeli ve hizmetliler her yıl düzenli olarak sağlık kontrolünden geçirilmelidir.

- Hizmetli ve memurların tahsile devam etmek istemeleri durumunda gerekli kolaylıklar sağlanmalıdır.

- Hizmetli iken okul bitiren eğitim çalışanlarına değişen öğrenim durumuna göre kadro verilmelidir.

- Yatılı ve pansiyonlu okullar ile özel eğitim okullarında görev yapan hizmetlilere ek ücret ödenmelidir.

- Hizmetli ve diğer personelin, sosyal ve kültürel faaliyetlerin içinde yer alabilmeleri için, Kültür ve Turizm Bakanlığı ile işbirliğine gidilerek, bu kuruma bağlı tiyatro, müze ve benzeri yerlerden indirimli yararlanmaları sağlanmalıdır.

- Bilgisayar eğitim kurslarına hizmetlilerin katılmaları sağlanmalıdır.

- Göreve yeni başlayan personelin hak ve ödevleriyle ilgili hizmet içi eğitime önem verilmelidir.

- Milli Eğitim Bakanlığı merkez ve taşra kuruluşları ile üniversite ve Yurt-Kur'da çalışan tüm memur ve hizmetlilere, Bağ-Kur'da olduğu gibi yılda en az iki ikramiye, Bağ-Kur ve Maliye Bakanlığı'nda olduğu gibi fazla çalışma ücreti verilmelidir.

- İkili eğitim yapan okullardaki hizmetli ve memurlara ek ödeme yapılmalıdır.

- Şef olarak görev yapan personel Şube Müdürlüğü için açılan imtihanlara alınmamaktadır. Şeflerin de Şube Müdürlüğü imtihanlarına girebilmeleri sağlanmalıdır

- Okullarda hizmetli kadrosunda çalıştırılan personel yeterli eğitimi almadığı, hatta görevi olmadığı halde kaloriferci gibi çalıştırılmaktadır. Bu konu çalışanları mağdur ettiği gibi güvenlik açısından da son derece tehlikelidir. Hizmetlilerin kaloriferci olarak çalıştırılması önlenmeli, eleman yokluğundan çalıştırılmak zorunda kalınıyorsa mutlaka bu konuda gereken eğitimi almaları sağlanmalı ve kendilerine bu görevleri ile ilgili ayrıca ücret ya da tazminat ödenmelidir.

- 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu'na tabi önlisans ve lisans mezunu hizmetliler için görevde yükselme sınavı yapılmalıdır.

- Pansiyonlu okullarda ayniyat saymanlığı kadrosu olmadığı için, ayniyat saymanı mutemetliği yapan memurlara ya kadro verilmeli, ya da özlük hakları düzenlenmelidir.

- Yatılı İlköğretim Bölge Okullarında görev yapan Kaloriferci ve Şoförlerden lojman kirası ve yakıt aidatı alınmamalıdır.

- Hizmet içi eğitim seminerlerine teknik personel ve şoför kadrolarının da çağrılması sağlanmalı, böylece hizmet kalitesi ve bilgi düzeyi yükseltilmelidir.

- Hizmetli kadrosunda olup da başka görevlerde görevlendirilenler görevlendirildikleri kadroların yararlandıkları haklardan yararlanmaları sağlanmalıdır.

- Dinlenme kampları ve diğer sosyal tesislerden bütün eğitim çalışanları eşit bir şekilde yararlanmalıdır.

- Memur kadroları, sınavsız olarak veri hazırlama ve kontrol işletmeni kadrosuna dönüştürülmelidir.

- Yardımcı hizmetler sınıfında çalışanların bir defaya mahsus sınavsız olarak genel idare hizmetleri sınıfına geçirilmelidir.

- 01/03/1982 tarihinden sonra memuriyete başlayanların kamuda geçen sözleşmelilik, işçilik süreleri ve açıktan vekil olarak görev yapılan süreleri kazanılmış hak aylıklarına sayılmalıdır.

- Tarım Meslek Liselerinde üretim ve diğer işlerde çalıştırılmak üzere yeterli eleman ataması yapılmalıdır.

- Meslek liselerinde çalışan hizmetli ve memurların da döner sermayeden adil biçimde pay almaları sağlanmalıdır.

- Kalorifer yapan hizmetlilere kaloriferci kadrosu tahsis edilmelidir. İş riski talimatı ve süt parası verilmelidir.

- 5450 sayılı Yasa ile devredilen okullardaki teknisyenlerin tekniker kadrosu alabilmesinin yolu açılmalıdır.

- Memur ve hizmetli personele yurt dışı ataşelikler de görev yapma hakkı verilmelidir.

- Milli Eğitim Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatlarında şoför olarak görev yapan personele, mücavir alan dışına çıktığı zaman harcırah ödenmelidir.

- Memur ve hizmetlilerle ilgili subjektif değerlendirmelere yol açan “İDARENİN vereceği diğer görevleri de yapar.” ibaresi kaldırılmalıdır.

c) 4/B’li sözleşmeli öğretmenler ve 4/C’li çalışanlar

- 657 sayılı Kanun’un 4/B ve 4/C maddeleri kapsamında çalışan personelin kadroya geçirilerek bu kapsamda personel istihdamına son verilmelidir.

- 657 sayılı Kanun’un 4/B ve 4/C maddesine göre istihdam edilen personel kadroya geçirilinceye kadar;

* Maaş ve ek dersleri ile ilgili problemler düzeltilmelidir.

* Ek ders ücretleri kadrolu öğretmenler gibi olmalıdır.

* Özlük hakları kadrolu öğretmenler gibi olmalıdır.

* Her sözleşme döneminde sözleşme bedeli veya başka adlar altında kesinti yapılmamalıdır.

* Yönetici olabilmeleri sağlanmalıdır.

* Çocuk ve aile yardımı verilmelidir.

* Yer değiştirme hakları verilmelidir.

* Hizmet puanı verilmelidir.

* Sicil numarası verilmelidir.

* Kadrolu öğretmenlerde olduğu gibi adaylık dönemi uygulanmalıdır.

- Özelleştirme sonrası işsiz kalıp tekrar 657 sayılı Kanun’un 4/C maddesine göre sözleşmeli olarak bakanlık kadrolarında istihdam edilen personel, yıl içinde 10 ay çalıştırılmaktadır. Çoğunlukla okul ve kurumların hizmetli ihtiyacının karşılanması için istihdam edilen bu personelin sözleşmelerinin yenilenmesinde Bakanlar Kurulu Kararı beklenmektedir. Yeni yılda karar yenilenene kadar boşta kalmakta ve herhangi bir özlük hakkından faydalanamamaktadırlar. 2006 yılı için karar 31 Aralık 2005 tarihinde yayınlamış iken, 2007 yılında 19 Ocak’ta yayınlanan karar sonrası sözleşmeler yenilenmiştir. Bazı kurumlar SSK girişlerini SSK kurumunun veri girişiyle ilgili ekranı işleme geçici bir süre açmasıyla (1-2 gün) geriye dönük girişler yapılmış, 1 Ocak tarihi itibarıyla personelin özlük haklarından faydalanmaları sağlanmıştır. Ancak 2008 yılı için karar 1 Şubat 2008 tarihli Resmi Gazete’de yayınlanmıştır. Dolayısıyla ocak ayında hiçbir sözleşmeli personel çalıştırılmamıştır. Yukarıda bahsedildiği üzere bazı okul ve kurumlar hizmetli sıkıntısıyla karşı karşıya kalmıştır. Bu statüde çalışanlarla ilgili kararın ve vize işlemlerinin bütçe kanunu kapsamına alınması veya kararın her yılın 31 Aralık tarihli Resmi Gazete’de yayınlanması sağlanarak bu personelin hak mağduriyetleri giderilmelidir.

- Üniversiteler bünyesinde 657 sayılı Kanun’un 4/B maddesine göre sözleşmeli çalışanlar, çalışma sürelerinin çok üzerinde görev yaptıklarından, fazla çalışmalarına karşılık mesai ücreti ödenmelidir.

- Farklı mevzuatlara tabi olmalarından dolayı meydana gelen mali, sosyal ve özlük haklarındaki farklılıkları gidermek ve kadrolu çalışanlara eşitlemek amacı ile yasal düzenleme yapılmalıdır.

d) Üniversite çalışanlarının sorunları

- YÖK Kanunu ihtiyaçlara cevap veremez durumda olduğundan yeniden yapılanması için gerekli yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

- 2014 sayılı Kanun'un 12. maddesinde yer alan "Üniversite Ödeneği"nin, üniversitedeki tüm personelin ve YÖK ve bağlı kuruluşlarında çalışan personelin de almasını sağlayacak şekilde kanuni düzenlemeler yapılmalıdır.

- 2014 sayılı Kanun'un 14. maddesi üçüncü satırındaki "...görevli öğretim elemanlarına," ibaresinden sonra gelmek üzere "657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na tabi memurlara" ifadesi eklenerek "geliştirme ödeneği" bütün çalışanlara verilmelidir.

- 2014 sayılı Kanun ve ilgili Yüksek Öğretim Kurulu Kararları'nın amacı doğrultusunda çıkarılacak yeni bir tebliğ ile "maaş karşılığı ders yükünün tamamlanmasından sonra, teorik dersler dışındaki faaliyetlerin ücrete tabi 10 saatlik kısmı dikkate alınır, fazlası maaş karşılığı sayılır" şeklinde düzenleme yapılmalıdır.

- 2014 sayılı Kanunun Ek 2'nci maddesi ile kadro ve görev ünvanları itibariyle makam tazminatından tüm çalışanlara ödenmesi şeklinde yeniden düzenlenmelidir.

- 2014 sayılı kanunla düzenlenen "eğitim öğretim ödeneği" tüm çalışanlara ödenecek şekilde yeniden düzenlenmelidir.

- Üniversitelerde görev yapan idarî personel, 657 sayılı kanuna tabi olarak çalışmasına rağmen; disiplin, görevlendirme gibi birçok hususta 2547 ve 2014 sayılı Kanun hükümlerine tâbi tutulmaktadır. Bu sebeple, üniversite idari personeli, 657 sayılı Kanun'a tabi personelin ve 2014 sayılı Kanun'a tabi akademik personelin aldığı kazanımlardan faydalanamamaktadır. Üniversite idari personelinin 2014 sayılı Kanun'a tabi hale getirilmesi için gerekli yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

- Eğitim-öğretim yılı başında ödenen "Eğitim-Öğretime Hazırlık Ödeneği" tüm üniversite personeline de verilmelidir.

- Doktorasını bitiren araştırma görevlilerine ücret karşılığı ders okutma imkânı sağlanmalıdır.

- Günün şartlarına göre gülünç kalan, ikinci öğretim fazla mesai ücreti düzenlemesi değiştirilmeli, fazla mesai ücretleri öğretim elemanlarının aldıkları ek ders ücretleriyle ilişkilendirilerek ek ders ücretinin asgari 1/3'ü oranına getirilmelidir.

- Hizmet içi eğitime katılan kursiyerlerle, kurs yöneticisi ve diğer görevlilere fazla mesai ücreti ödenmelidir.

- Yaz okulu uygulaması yapan birimlerde öğrencilerin ödemiş oldukları katkı payı bir havuzda toplanmalı, uygulamayla doğrudan ilgili olan personele ilave ödeme olarak verilmelidir.

- Fakülte sekreterlerinin ek göstergesi ile aynı işi yapan meslek yüksekokul sekreterleri arasındaki fark giderilmelidir.

- Üniversitelerde döner sermaye alan çalışanların döner sermayesi olmayan başka birime görevlendirildiği tarihten itibaren denge tazminatı verilmelidir. (Çünkü mevcut denge tazminatı Kanun'unda döner sermaye alanlara başka birime görevlendirildiğinde bir yıl boyunca denge tazminatı verilmemektedir.)

- Üniversitelerde çalışan öğretim elemanlarının maaş ve özlük hakları iyileştirilmeli ve bu iyileştirmede kıdem esası temel alınmalıdır.

- Profesör ve Doçentlere 2000 yılında yapılan iyileştirme zammından diğer üniversite çalışanları da yararlandırılmalıdır.

- Üniversite öğretim elemanlarının almış olduğu ek ders ücreti katsayısı arttırılarak günümüz şartlarına uygun hale getirilmelidir.

- Üniversite personelinin maaşlarının düşük olmasından dolayı çalışanlar kurum değiştirmektedir. Bu da personeli diğer kurumlara geçiş yapma çabası içine sokmaktadır. Bu nedenle kurumlar arası maaş dengesizliği giderilmelidir.

- Diğer kurumlarda ödenen tazminatlar üniversite çalışanlarına da ödenmelidir.

- Üniversite çalışanlarının döner sermayeden aldıkları payları diğer kurumlarda olduğu gibi eşit şekilde dağıtılmalıdır.

- İkinci öğretim üniversite döner sermayesi tek çatı altında birleştirilmeli ve tüm öğretim elemanlarına ve idari personele diğer kurumlarda olduğu gibi eşit şekilde dağıtılmalıdır.

- Üniversitelerde çalışan Fakülte, Yüksekokul Sekreterleri ve Daire Başkanlarının ekonomik durumları düzeltilmeli ve diğer kurumlardakilere verilen makam tazminatından yararlandırılmalıdır.

- Yardımcı Doçentlere temsil tazminatı verilmelidir.

- Üniversitelerdeki idari personel ödül yönetmeliğine liyakat standart ve şeffaflık getirilmelidir.

- Görevde yükselme ve ünvan değişikliği sınavı idari personel için kadro ihtiyacı oldukça yapılmalıdır.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na göre; sadece "yardımcı hizmetler" kadrosundaki personel tarafından yapılacak işler, taşeron firmalardan hizmet satın alma suretiyle gördürülebilecekken, bugün üniversitelerin tamamında devlet memurları eliyle görülmesi gerekli olan işler taşeron firma çalışanları tarafından yapılmakta, taşeron firma çalışanları göreceli olarak devlet memurundan üst görevlerde çalıştırılmaktadır. "Taşeron firma çalışanı memur" anlayışı idari personel arasında huzursuzluk ve performans düşüklüğüne sebep olmaktadır. "Taşeron firma çalışanı memur" anlayışına derhal son verilmelidir.

- Üniversitelerin özellikle taşra birimlerinde, yeterli güvenlik görevlisi bulunmamakta, güvenlik hizmeti, hizmetli ve teknisyen yardımcısı kadrolarında çalışanlar tarafından sağlanmaya çalışılmaktadır. Bu görevin; güvenlik soruşturmasından geçmiş, silah taşıma yetkisine sahip personel tarafından yürütülmesi sağlanmalıdır.

- Üniversite kadrolarının yaklaşık yarısını en mağdur kesim olan idari personel oluşturmaktadır. Özlük hakları çok sınırlı olan idari personel üniversite imkânlarından bile bütünüyle yararlanamamaktadır. İdari personel sayısı az fakat iş yükü ise son derece fazladır. İdari personelin özlük ve sosyal hakları iyileştirilmelidir.

- Bütün kadrolardaki memurların görev tanımları açık ve net bir şekilde düzenlenmeli, görev alanı dışında hiçbir memur çalıştırılmamalıdır.

- ÖSS ve AÖF sınavlarında idari personel de görevlendirilmelidir.

- Üniversitelerde, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na tabi personelin istihdam edildiği kadrolara (Genel Sekreterlik, Daire Başkanlığı, Fakülte Sekreterliği v.b) vekâleten dahi olsa akademik personelin atanması ve görevlendirilmesi önlenmeli, bunun için yasal düzenleme yapılmalıdır.

- Akademik personelin Doktora Yeterlilik sınavında almış olduğu yabancı dil puanı, Yardımcı Doçentlik ve Doçentlik aşamalarında da geçerli olmalıdır.

- Okutman, Öğretim Görevlisi ve Yardımcı Doçentler daimi kadroya atanarak kadro güvencesi sağlanmalıdır. Yardımcı Doçent kadrosunda çalışanların birinci dereceye kadar yükselmesi temin edilmelidir.

- Araştırma Görevlilerinin görev tanımı ayrıntılı olarak yeniden belirlenmeli, keyfi uygulamaya muhatap olmaları engellenmelidir. Bunun sağlanabilmesi için Araştırma Görevlisi, Öğretim Görevlisi, Okutman, Uzman v.b. görevler için tüm üniversiteleri kapsayacak şekilde objektif sınav yapılmalıdır. (Örneğin Tıpta yapılan uzmanlık (TUS) gibi.)

- Üniversitelerin Senato, Üniversite Yönetim Kurulu, Fakülte, Yüksekokul ve Enstitülerin Yönetim Kurullarında; yetkili sendika temsilcisi de bulunmalı ve oy hakkı olmalıdır. Rektörlük, Senato ve Üniversite Yönetim Kurulu'nda Genel Sekreter; Fakülte, Yüksekokul ve Enstitülerin Yönetim Kurullarında da Sekreterlerin katılımları ve oy hakları sağlanmalıdır.

- Üniversitelerin Tıp Fakültelerindeki Öğretim Üyelerine tanınan part-time uygulaması hakkı, diğer fakültelerin öğretim üyelerine de tanınacak şekilde yasal düzenleme yapılmalıdır.

- 29.08.2005 tarihinde Hükümetle imzalanan mutabakat metninin 9. maddesinde alınan aşağıdaki kararların gerçekleşmesi için gerekli yasal düzenleme yapılmalıdır;

a) Araştırma Görevlisi ve Yardımcı Doçentlere kadro güvencesinin sağlanması,

b) Üniversitelerden beklenen bilimsel çalışmaların gereği gibi yapılmasını teminen daha fazla Araştırma Görevlisi istihdamına yönelik olarak merkezi idareden kaynaklanan sınırlamaların kaldırılması,

c) Öğretim elemanı ücretlerinin iyileştirilmesi,

d) Geliştirme ödeneği tutarlarının artırılması,

e) Konfederasyonların temsilcilerinin üniversite, fakülte, enstitü ve yüksekokul yönetim organlarında temsil edilmesi,

e) YÖK'ün kaldırılarak yüksek öğretim sisteminin yeniden düzenlenmesi ve bu çalışmalarda sendikaların görüşünün alınması,

- Meslek Yüksek Okullarında kadro sayısı artırılarak dışarıdan ders veren elemanların sayısı azaltılmalıdır.

- Yüksek öğretim kurumlarında çalışanların; kendilerini ve görevlerindeki performanslarını geliştirecek hizmet içi eğitim hizmetleri üniversiteler tarafından sağlanmalıdır.

- Yardımcı Doçentlik kadrosunun 12 yıla sınırlandırılmasına son verilmeli; Yardımcı Doçentlerin önündeki derece/kademe sınırlaması kaldırılmalıdır. Yardımcı Doçentlik kadrosu sözleşmeli olmaktan çıkarılıp sürekli hale getirilmelidir.

- Doçentlik yükselme kriterlerinin dilek ve yayın konularında yeni düzenleme yapılarak ÜDS sınavları ve yurt dışı yayın şartları Türkiye gerçeklerine göre ayarlanmalıdır.

- Doçentlik jürilerinde bilimsel ve objektif kriterler getirilmeli, adaletsizlikler ortadan kaldırılmalıdır.

- Doçentlik ve Profesörlüğe atanmaya yönelik şartları ihtiyaçlara ve bilimsel gerekliliklere göre düzenlenmelidir.

- Doçent ünvanı alan öğretim elemanları, kadro şartı aranmaksızın ve zaman geçirilmeksizin doçent kadrosuna atanmalıdır.

- Fen Bilimleri kadrosunda görev yapan araştırma görevlilerinin görev süreleri bitiminden sonra en az 1 yıl intibak süresi verilmelidir.

- Yabancı dilin, akademik kariyerin önünde engel olmaktan çıkartılması için kanuni düzenlemeler yapılmalıdır.

- Üniversitelerde rektörlüğe bağlı servis dersi veren bölümlerin, aynı nitelikteki 4 yıllık öğretim yapan bölümlere bağlanması ve burada görev yapan okutmanların fakültelerde görevlendirilmeleri sağlanmalıdır.

- Bilgi, görgü, dil eğitimi için başta araştırma görevlileri olmak üzere akademisyenlerin yurt dışında eğitim almaları sağlanmalıdır.

- Bölüm Başkanları bölümdeki öğretim elemanları tarafından seçimle belirlenmelidir.

- Üniversitelerin kalitesi büyük oranda kadrolu öğretim üyesi sayısına bağlıdır. Bu sayıyı artırmak için öğretim görevlisi istihdamına önem verilmeli; bu amaçla özellikle üniversitelerde araştırma görevlisi olarak görev yapan çalışanların öğretim görevliliğine geçişlerinde ve öğretim üyesi olmaları yolundaki engellemeler kaldırılmalıdır.

- Üniversitelere personel alımında Ana Bilim Dalı, Bölüm ve Fakültelerin istek ve önerileri dikkate alınmalıdır.

- Araştırma Görevlisi yetiştirme programları yeniden düzenlenmelidir.
- Üniversite hastanesi ve sosyal tesislerde verilen hizmetlerde öğretim görevlisi ve öğretim üyesi ayrımı yapılmamalıdır.
- Doktorasını bitirmiş akademisyenlerin önündeki kadro sıkıntısı giderilmelidir.
- Öğretim elemanlarının araştırmacı veya eğitici diye branşlara ayrılması sağlanmalıdır.
- Üniversiteler arası öğretim elemanı değişimi kolaylaştırılmalıdır.
- Akademik personelin bilimsel değerlendirmeler yapıldıktan sonra elde etmiş olduğu yeni ünvanına uygun kadrosu bekletilmeden verilmelidir. Şöyle ki; akademik ünvanların kadroya bağlı olarak değerlendirilmesi durumunda alınan ünvanlar bilimsel olmaktan ziyade kişisel inisiyatifler sonucu oluşmaktadır. Örneğin bir bilim insanının profesör olabilmesi için yöneticinin inisiyatifine bağlı olarak kadro ilanı yapılması gerekmektedir. Bu bağlamda profesörlük bilimsel olmaktan ziyade inisiyatifsel bir ünvan durumuna düşmektedir. Ayrıca bilim insanları buldukları üniversitelerde bilimsel değerlendirmeler yapıldıktan sonra aldıkları ünvanlarla başka üniversitelere geçmek istemeleri halinde, bilimsel olarak yeniden değerlendirmeye tabi tutulmadan ilgili üniversitede kadronun olması halinde geçebilmelidirler. Bugünkü uygulamada ise geçmek istediği üniversitede yeniden bir değerlendirme yapılması şeklindedir.
- Üniversiteler ve buna bağlı olarak Yüksek Öğretim Kurumu bütçeleri oluşturulurken, yöneticilere verilen yurt dışı imkânlarına benzer şekilde öğretim üyesi bazında imkânlar da oluşturulmalıdır.
- Akademik personelin ulusal ve uluslararası toplantılarda görev alması halinde görevinin durumuna göre katkıda bulunulmalıdır. Yurt dışı görev taleplerinde kendisine ekonomik olarak yük getirmeyecek şekilde maddi destek sağlanmalıdır. Uluslararası seviyede kısa dönem öğretim elamanı değişimi özendirilmelidir.
- Üniversitelerde Yardımcı Doçent kadrosunda bulunan öğretim üyeleri 1. dereceye kadar yükselmemektedir. Aynı eğitim seviyesindeki bir kişi başka kamu kurumlarında ise 1. dereceye kadar çıkabilirken üniversitede öğretim üyesi yardımcı doçent 3. derecede kalmaktadır. Aynı eğitim seviyesindeki bir kişinin farklı kamu kurumlarındaki yükselebileceği derece farklılığı eşitlik ilkesi ile bağdaşmamaktadır. Bu haksız uygulama düzeltilmelidir. Aynı uygulama asistanlar için de geçerlidir.
- Üniversitelerde yapılan bilimsel aktivitelere daha çok katkıda bulunulmalıdır Yapılan araştırma çalışmaları ve bu çalışmalardan çıkan sonuçların yayınlanması karşılığında akademik personel maddi olarak ödüllendirilmelidir. Bunlara ait olarak da kriterler belirlenmelidir. Bu uygulamalar her üniversiteye göre farklılık arz etmemelidir.
- Üniversitelerde rektör seçimleri yeniden düzenlenmelidir. Üniversite akademik personelinin seçmiş olduğu adayın desteklenmemesinin sonucu personel arasında huzursuzluk oluşmaktadır. Geriye dönüşü olmayan bazı dedikodular üniversitenin gelişmesini engellemektedir. Rektör seçimlerinin bu şekilde devamı gelecekte personel arasında kin ve garez oluşturacak, yönetime yakın ya da uzak bloklaşmalarına meydan verecektir. Bu durum özgür ve özerk düşünceleri de engellemektedir.
- 2547 sayılı Kanun'un 13/b-4 maddesi, rektörlere üniversite içinde ve Belediye sınırları dışındaki birimlerde çalışanları görevlendirme yetkisi vermektedir. Başbakanlık genelgesine rağmen görevlendirmeler süresiz uygulandığından mağduriyetlere sebep olmaktadır. Bu nedenle, görevlendirmelerin iki ayı geçmemesi için yasal düzenleme yapılmalıdır.
- 4688 sayılı Kanun'un 22. maddesi gereği yapılan Kurum İdari Kurulu toplantılarında alınan kararların uygulanması için gerekli yasal düzenleme yapılmalıdır.
- Üniversite çalışanlarının istedikleri sağlık kuruluşunda muayene ve tedavi olabilmeleri (diş ve diğer tedaviler) için gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

-Üniversite araştırma fonları, fon kesintisinden muaf tutulmalı ve projelere tasarruf tedbirleri uygulanmamalıdır.

- Rektör ve Dekan onayıyla idareci yapılan işçi statüsünde çalışanların atamalarının önüne geçecek kanuni düzenlemeler yapılmalıdır.

- Üniversitelerde idari kadrolara, vekâleten atanan akademik kadroların atamalarının önüne geçecek yasal çalışmalar yapılmalıdır.

- Rektörlük seçimlerinde tüm üniversite çalışanlarına oy kullanma hakkı verilmelidir.

- Üniversitelerde Mesleki ve Teknik Eğitime ayrılan ödenekler artırılmalıdır.

- Her üniversitenin ödenekleri ve personel tahsisi ayrı ayrı düzenlendiği gibi fakülte ve MYO bazında ayrı ayrı ödenek ve personel tahsisi yapılmalıdır.

- Bilimsel araştırma komisyonlarında mutlaka akademik personelin bulunması sağlanmalıdır.

- Senato ve üniversite yönetim kurulunda Yardımcı Doçent temsilcisi üye olmalıdır.

- Üniversitedeki bütün personelin yönetici seçimlerinde oy hakkı bulunmalıdır.

- Üniversite öğrenci kontenjanlarının artırılırken öncelikle gerekli alt yapı ve personel ihtiyacı karşılanmalı, özlük hakları iyileştirilmelidir.

- Üniversiteler ile sanayinin ortak çalışmalar yapmasına imkan verilmelidir.

- Üniversitelerdeki, idari personelin yemek ve taşıma servislerine bir standart ve kalite getirilmelidir.

- Giyim yardımlarının günümüz standartlarına uyarlanması veya ücretlerinin personele nakdi olarak ödenmesi sağlanmalıdır.

- 01/03/1982 tarihinden sonra memuriyete başlayanların kamuda geçen sözleşmelilik, işçilik süreleri ve açıktan vekil olarak görev yapılan süreleri kazanılmış hak aylıklarına sayılmalıdır.

- Geliştirme ödeneği, üniversitelerin bulunduğu bölgenin sosyo-ekonomik yapısı ön planda tutularak, öğretim elemanı sıkıntısı çeken gelişmekte olan üniversitelere daha öncelikli olarak ve daha yüksek oranlarda ödenmesi gerekmektedir. Oysa uygulama hiçte böyle değildir. Önceden açılan bir üniversitede uygulanan geliştirme ödeneği oranı %150 olarak belirlenirken sonradan açılan bir üniversitede geliştirme ödeneği oranı % 100'dür. Bu durum Geliştirme ödeneği ödenmesine dair 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu'nun 14 üncü maddesine göre, 4.4.2005 tarihli Bakanlar Kurulu Kararına terstir. Buna benzer farklılıkları başka illerdeki başka üniversitelerde de görmek mümkündür. Bu adil olmayan uygulama üniversitelerin lehine olacak şekilde düzeltilmelidir.

- Üniversitelerde hem eğitim-öğretim hem de bilime katkıyı daha etkin olarak arttırmak için en alt seviyedeki akademik personel de dahil olmak üzere lojman imkânı sağlanmalıdır. Yeterli sayıda olmayan ve sıralama ile tahsis edilen lojmanlar personel arasında huzursuzluğa ve adaletsizliğe neden olmaktadır. Lojman imkânları söz konusu olmayacak ise lojmandan yararlanamayan akademik personel için daha önceki yıllarda yapılan uygulamalar gibi kira bedeli şeklinde maaşlara yansıtılacak ve her yıl maaş artışı ile güncellenecek şekilde katkı verilmelidir.

- Üniversitelerin içerisinde alt yapı çalışmaları yapılırken çağdaş imkânlar sunulmalıdır. Alışveriş merkezleri, spor alanları, çocuk bakım evleri, sosyal ve kültürel aktivitelerin yapılabilmesi ortamlar hazırlanmalıdır.

e) Yurt-Kur çalışanlarının sorunları

- Yurt-Kur'da çalışan tüm personele hizmet içi eğitim seminerine katılım hakkı verilmelidir.

- Yurt-Kur Görevde Yükselme Yönetmeliği uygulanmalıdır.

- Yurt-Kur'da fazla çalışma ücretleri artırılmalıdır.

- Hizmet satın alınmasında, lojman puanlamalarının tespitinde, giyim yardımı komisyonlarında ve Yurt-Kur yönetim kurullarında yetkili sendika temsilcileri bulundurulmalıdır.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 125. maddesinde memurlara uygulanacak disiplin cezaları belirlenmiştir. Bir suça iki ceza uygulanamaz, ilkesi çerçevesinde maaş kesim cezası verilen personelden ayrıca ek ödeme kesilmesi cezası vermemelidir.

- Görevde yükselme seminerine çağrılan personelin, sicil, seminer ve geçmişte aldığı disiplin cezaları değerlendirmeye alınmamalıdır.

- Bölge Müdürlüklerinde çalışanlar fazla mesai ücretinden faydalanmalıdır.

- Vardiyalı çalışan, ancak servis hizmetinden faydalanamayan personele günün şartlarına göre şehir içi toplu taşıma vasıtaları için belirlenen ücret üzerinden ödeme yapılmalıdır.

- Yeni açılan yurtlar için geçici görevlendirme yerine, buralara sürekli çalışan personel ataması yapılmalıdır.

- Koruma ve güvenlik personeline ödenen giyim yardımında en son uygulanan açık alan ve kapalı alan uygulaması haksızlıklara neden olmaktadır. Çünkü kurumda görev yapan Koruma Güvenlik personelinin büyük çoğunluğu açık alanda görev yapmaktadır. Eksik ödenen giyim yardımının ödenmesi sağlanmalıdır.

- Yardımcı Hizmetler sınıfında çalışan ancak yüksek okul mezunu olan personelin Yurt Yönetim Memurluğu'na geçmeleri için sınav açılmalı veya daha önce yapıldığı gibi sınavsız geçiş imkânı sağlanmalıdır.

- Yurt yönetim memurları ve şeflerin hizmet ve emeklilik yönünden 1. dereceye kadar inerek özel hizmet tazminatından faydalanmaları sağlanmalıdır.

- Yurt-Kur Yönetim Kurulu'nda; Milli Eğitim Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Vakıflar Genel Müdürlüğü, üniversiteler ve öğrenci temsilcilerinden kurul üyesi bulunduğu gibi, yetkili sendikaların belirleyeceği Yurt-Kur çalışanlarını temsilen bir kişinin de yönetim kurulu üyesi olarak bulunması sağlanmalıdır.

- Kurumda çalışan lisans mezunu yurt yönetim memurları şartları tutanların alanında kütüphaneci, sosyal çalışmacı, psikolog gibi ünvanlı memurlar haline getirilmelidir.

- Nöbete kalan personelin, mesai ücreti, eş değer nöbet hizmeti yapan diğer kurumlardaki statüye çekilmeli, hastanelerde olduğu gibi 3 YTL' ye yükseltilmelidir.

- 01/03/1982 tarihinden sonra memuriyete başlayanların kamuda geçen sözleşmelilik, işçilik süreleri ve açıktan vekil olarak görev yapılan süreleri kazanılmış hak aylıklarına sayılmalıdır.

- Kredi Yurtlar Kurumu Bölge Müdürlüklerinde Sivil Savuma Yönetmeliği doğrultusunda nöbet tutan nöbetçi memur fazla mesai ücretinden yararlanamamaktadır. Yurtlarımızda nöbet tutan nöbetçi memurlara verilen fazla mesai ücretlerinin bölge müdürlüklerinde nöbet tutan personele de verilmesi sağlanmalıdır.

- 24 saat nöbet tutan personele hafta içi saat 17.00'dan saat 08.30'a kadar devam eden nöbeti için 6,5 saat; Cumartesi, Pazar ve diğer resmi tatil günleri için 15,5 saat; yarım çalışma günleri için 11 saat mesai ve hafta içi bir gün izin verilmektedir. Yurtlarda 24 saat esasına göre görev yapan personele tutmuş oldukları nöbetlerin karşılığı olarak diğer kamu kurum ve kuruluşlarında olduğu gibi nöbet parası adı altında ücreti artırılarak ödenmelidir.

-Yurt-Kur'un kız yurtlarında yeterli bayan memur istihdamı sağlanmadığından bayan personel eksikliğini kapatılmak için erkek personel gün aşırı nöbet tutmaktadır. Bu yoğunluğun giderilmesi için bayan personel sayısının yeterli hale getirilmesi sağlanmalıdır. Ayrıca nöbet ücretleri de tatminkâr hale getirilmelidir.

- Görevde yükselme yönetmeliğinin ekindeki değerlendirme formunda bulunan;

a) Değerlendirme formunun seminerler bölümünde seminere katılanlara seminerin saatine göre 0,5 ile 1 puan verilmektedir. Bu durum kurumun görevde yükselme sınavlarında haksızlıklara

neden olmaktadır. Seminere katılmak personelin tercihinde olmadığından seminerlere katılımlarda da eşitsizliklere neden olmaktadır. Bu nedenle bazı personel 4- 5 seminere katılmışken, bazıları da 1-2 seminere katılmaları puanlamada eşitsizliğe neden olmaktadır. Dolayısıyla personelin bilgi ve becerisinin artırılması nedeniyle seminerlere devam edilmeli ancak, seminerler ya görevde yükselme sınavlarında değerlendirmeye alınmamalı ya da tüm personele eşit sayıda seminer verildikten sonra görevde yükselme sınavı yapılmalıdır.

b) Değerlendirme formunun ödüller bölümünde takdir ve teşekkür alanlara 2 ve 4 puan verilmektedir. Bilindiği memurun olağan üstü bir olayda hayatını tehlikeye atacak şekilde (yangın, sel, deprem) görev yapması durumunda atamaya yetkili amir tarafından ikramiye, takdir, teşekkür vb. ödüller verebilmektedir. Ancak atamaya yetkili amirlerin bu kriterleri dikkate alarak ödül verdiği kuşkuludur. Şöyle ki; 90 ile 100 arasında sicil alan personele herhangi bir ödül verilmemesi, sicil amirlerinin verdiği ödülleri tartışılır duruma getirmiştir. Dolayısıyla bu madde tamamen kaldırılmalıdır.

c) Aynı talimatın ekinde bulunan hizmet süresinin hesaplanmasında 1 yıldan 10 yıla kadar hizmeti olan personele her yıl için 1 puan, 10 yıldan sonrası için ise 0,15 puan verilmektedir. Bu durum hizmeti fazla olan personelin cezalandırılmasına neden olmaktadır.

Bu haksızlığın ortadan kaldırılması için hizmet süresi ayrı ayrı değerlendirmek yerine her hizmet yılı için 1 puan uygulamalıdır. Görevde yükselme sınavlarında puanlamaya; sadece, personelin sicili, hizmet süresi ve eğitim durumu dikkate alınarak şartları tutan tüm personelin katılımının sağlanması doğru olacaktır.

5- SENDİKAL VE DEMOKRATİK HAKLAR

- Kamu görevlilerinin toplu sözleşme, grev ve siyasete katılma hakkı İLO standartlarına göre düzenlenmelidir.

- Protokol Yönetmeliği'nin değiştirilerek, sendikaların protokollerde yer alınması sağlanmalıdır.

- Milli Eğitim Bakanlığı, İl ve İlçe Milli Eğitim Müdürlüklerinde, üniversite ve Yurt-Kur'da sendika odaları tahsis edilmelidir.

- Aday memurların ve 4/c kapsamında çalıştırılan personelin sendikalara üye olabilmeleri sağlanmalıdır.

- Sicil notları şeffaf hale getirilmeli ve her yıl kişilere verilmelidir.

- Üniversitelerde oluşturulan disiplin kurullarında sendika temsilcisi bulunmalıdır.

- Toplu görüşmelerde mutabakat altına alınan konuların zamanında gerçekleştirilmemesi bir hak kaybı olarak değerlendirilmeli, ihmalî bulunanlar için müeyyide getirilmelidir.

- Memurun basın-yayın kuruluşlarına görüş ve düşüncelerini açıklayabilmesi sağlanmalıdır.

- Soruşturmaya dayalı görev yeri değişikliklerinin, soruşturma sonuçlanmadan yapılması engellenmelidir.

- Uzlaştırma Kurulu, YİK ve KİK kararlarının bağlayıcı olması sağlanmalıdır.

- Personel mevzuatıyla ilgili konularda alınan olumlu mahkeme kararlarının tekrar dava açılmasına gerek kalmadan diğer personel için de emsal teşkil etmesini sağlayacak yasal düzenleme yapılmalıdır.

- Toplu Görüşmelerde kazanılan hakların, sadece sendikalı personele verilmesi yönünde düzenleme yapılmalı, üye olmayanlara yetkili sendikaya dayanışma aidatı ödemesi şartıyla yararlanma hakkı verilmelidir.

- 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nun 34. maddesi gereğince, mutabakat metni imzalandıktan sonra yeni bir zam yapılması söz konusu olduğunda, yetkili sendika ve konfederasyonla mutabakata varılarak uygulama yapılmalıdır.

- 4688 sayılı Kanun'un 19/B maddesi gereğince hizmet koluna giren kurum ve kuruluşlarda memuru ilgilendiren bütün komisyonlarda yetkili sendika temsilcisi bulunmalıdır.

- 657 sayılı Kanunun 1897 sayılı Kanunla değişik 36'ncı maddesi (A) bendinde; öğrenim durumları itibariyle gösterilen giriş derece ve kademelerinin yanı sıra, yine öğrenim durumlarına göre yükselebilecek derece ve kademeler de gösterilmiştir. Maddede belirtilmeyen okullardan mezun, aynı dersi, aynı krediyi almış olan öğretmenlerimiz mevcut durumda madde metninden yararlanamıyor. Madde metninin (özellikle b) alt fıkrasının) genişletilmesi gerekmektedir.

- 2577 idari yargılama usul kanununun 28. Maddesine; "Danıştay, bölge idare mahkemeleri, idare ve vergi mahkemeleri kararlarına göre işlem tesis etmeyen veya eylemde bulunmayanlar hakkında 1 yıldan az olmamak üzere hapis cezası verilir. Ve meydana gelen maddi zararlar ödettirilir" ibaresi eklenmelidir

- 657 Sayılı Kanununun 135.maddesinin değiştirilerek, itirazların disiplin kurullarına yapılması sağlanmalıdır.

- Milli Eğitim müfredat programları yetkili sendikanın da görüşleri alınarak milli ve manevi değerler ışığında yeniden düzenlenmelidir.

- Bilgi edinme kanunu gereği sendika şubelerinin her türlü talepleri karşılanmalıdır.